

JAPAN LETTER

ณัฐบุณสาร | Newsletter from Japan Cultural Center, Bangkok (The Japan Foundation) No. 41 March-May 2004

Cover Story 2

To get in touch with ASEAN through
J-ASEAN Pops Concert Japan :
Yokohama Japan
สานสัมพันธ์อาเซียน J-ASEAN Pops
Concert in Japan : โยโกฮาม่า ประเทศญี่ปุ่น

Cultural Exchange Plaza 8

Wabi Sabi for Artist, Designers,
Poets and Philosophers
วะบิ-ซะบิ สำหรับศิลปินนักออกแบบ
กวี & นักปรัชญา

Activity Reports 11

Kokura-Gion-Daiko
การแสดงกลองญี่ปุ่น

2nd First Frame
Festival Report
เทศกาลภาพยนตร์อิสระ

Cartoon Workshop
The 6th Asian Cartoon
Exhibition,
Nakhornratchasima
กิจกรรมเชิงปฏิบัติการเขียนการ์ตูน
นิทรรศการการ์ตูนเอเชีย ครั้งที่ 6
จังหวัดนครราชสีมา

Kakushow Report
สารพันโซว โดย กาคุโซ

Asia Center 16

Understanding Ageing and
Development in Asia-Pacific :
A Training Workshop for
Asia-Pacific Television
Professionals

ความเข้าใจในเรื่องผู้สูงอายุ
และการพัฒนาในภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก :
การประชุมอบรมเชิงปฏิบัติการ
ผู้เชี่ยวชาญด้านสื่อโทรทัศน์
แห่งภาคพื้นเอเชียแปซิฟิก

Special Feature 20

Gentle Way วิถีแห่งความสุภาพ
Judo : Gentle Way
ยูโด : วิถีแห่งความสุภาพ

Photo : Shunichi SATO

To get in touch with ASEAN through **J-ASEAN Pops** Concert Japan : Yokohama Japan

J-ASEAN POPs Concert Thailand 2003 in commemoration of ASEAN-Japan Exchange Year 2003, which was presented by Japan Foundation, Bangkok and GMM Grammy on 26 October 2003 at IMPACT ARENA, drawing audiences of over 5,000 people both Thai and Japanese was a great success. A few months later, “J-ASEAN Pops Concert Japan” was conducted by Japan Foundation, Tokyo with the cooperation of more than 10 ASEAN countries on 21 December 2003 at Pacifico Yokohama, National Convention Hall, Japan. The countries that came to join the concert were Laos, Cambodia, Indonesia, Malaysia, Brunei, Viet Nam, Myanmar, Taiwan, Singapore, Thailand and Japan.

For our country, one of the representatives who came to join the concert at Yokohama was “Briony”, a Thai Artist who is well known to her Japanese fans from either her album or the advertising that has been spread in Japan. The next was “Koh Mr. Saxman”,

จากภาพแห่งความสำเร็จครั้งยิ่งใหญ่ด้วยจำนวนผู้ชมทั้งชาวไทย และชาวญี่ปุ่นกว่า 5,000 คนใน J-ASEAN POPs Concert Thailand 2003 หนึ่งในกิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อร่วมเฉลิมฉลองปีการแลกเปลี่ยน อาเซียน-ญี่ปุ่น ปี 2546 ซึ่งจัดโดย มูลนิธิญี่ปุ่น กรุงเทพฯ และบริษัท จีเอ็มเอ็ม แกรมมี่ เมื่อวันที่ 26 ตุลาคม 2546 ณ อิมแพค อารีนา จากนั้นเพียงไม่นานมหกรรมคอนเสิร์ตครั้งสำคัญ “J-ASEAN POPs Concert Japan” ได้ถูกจัดขึ้นโดยสำนักงานใหญ่มูลนิธิญี่ปุ่น โตเกียว ร่วมกับ ประเทศกลุ่มอาเซียนกว่า 10 ประเทศ ได้แก่ ลาว กัมพูชา อินโดนีเซีย มาเลเซีย บรูไน เวียดนาม พม่า ไต้หวัน สิงคโปร์ ไทย และญี่ปุ่น เมื่อวันที่ 21 ธันวาคม 2546 ณ เมืองโยโกฮาม่า

“Photo : Shunichi SATO”

a highly qualified artist from Grammy, who is extremely accomplished in singing and playing saxophone and it is said that he is one of the best saxophone players in Thailand. “Maif” a trendy artist, who has a unique style and sings very interestingly, came to join as well. All of the above artists were selected by GMM Grammy to be the representatives of Thailand.

It was quite a disappointment for Thai people that we did not have a chance to express our feelings of the concert. We believe many people would have liked to know how we perceived the concert atmosphere. How did we relate to the atmosphere of J-ASEAN POPs Concert? Agreed, persons who had direct experience are the best to relate the atmosphere of the concert to you. So, we pleasurably present the concert atmosphere with the true feelings and impressions rendered through the representative artists of Thailand “Briony” and “Mr.Saxman”

Telling about their own experience of the concert atmosphere we are sure you will be closer to the performance and the unity in which the ASEAN artists put it together, as though you were the ones joining in the concert.

It was a great opportunity for the Japan Letter to be able to share the happy impressions by powerful artist “Briony” or “Kate”. Eventhough, she had much work, she still sacrificed her time to relate a story as well as the atmosphere of the concert, including her own sentiment. As a representative artist of Thailand, she felt extremely proud and prestigious that GMM Grammy and Japan Foundation selected her to be a representative. This occasion, allowed her to share and touch the cultures of more than 10 charm of the art of music, which is different in each country, however; everyone could experience the sensitivity of the artists very well. The following is a comparison Kate makes between the atmosphere of the concerts in Thailand and Japan

“Feeling the same cultural between Thailand and Japan, which had Yuri Chika and other famous artists of Japan to join the concert with Thai artists. The audiences could perceive a similarity and a difference between the Thai and Japanese. I am more familiar with Yuri, and I understand the language and culture of Japanese as well. But, the concert in Japan was co-operated among more than

สถานสัมพันธอาเซียน J-ASEAN Pops Concert in Japan: โยโกฮาม่า ประเทศญี่ปุ่น

ตัวแทนศิลปินไทยที่เข้าร่วม J-ASEAN Pops Concert ที่โยโกฮาม่า ประเทศญี่ปุ่น ได้แก่ “โบรโอนี่” ศิลปินหญิงที่เปี่ยมไปด้วยความสามารถกับงานดนตรีแนวป๊อปรีด ซึ่งกำลังเป็นที่รู้จักและได้รับการตอบรับจากแฟน ๆ ชาวญี่ปุ่นเป็นอย่างดี ไม่ว่าจะเป็นด้านงานเพลง หรืองานถ่ายแบบโฆษณาที่กำลังเผยแพร่อยู่ในประเทศญี่ปุ่นขณะนี้ ศิลปินอีกท่านที่ได้รับเลือกคือ “โก้ มิสเตอร์ แซกซ์แมน” กับงานดนตรีแนววไรต์แอส ศิลปินคุณภาพอีกท่านจากค่ายแกรมมี่ที่มีความสามารถในการร้องเพลงได้อย่างน่าฟัง และยังมีฝีมือในการเป่าแซกโซโฟนที่หาคู่เปรียบได้ยาก ถือได้ว่าเป็นนักแซกโซโฟนฝีมือดีอีกคนหนึ่งของบ้านเราในขณะนี้ นอกจากนี้ยังร่วมชบวนด้วย “มาฟ” ศิลปินวัยรุ่นแนวเพลงฮิปปี้ที่กำลังมาแรง อีกทั้งยังมีลีลาการร้องบวกกับแนวดนตรีที่แปลกใหม่น่าสนใจเป็นอย่างมาก ศิลปินทั้งสามต่างได้รับการคัดเลือกจากบริษัทจีเอ็มเอ็ม แกรมมี่ให้เป็นตัวแทนศิลปินของประเทศไทยเข้าร่วมงานคอนเสิร์ตที่ญี่ปุ่นครั้งนี้

น่าเสียดายที่เราไม่ได้มีโอกาสชมภาพบรรยากาศของงานในวันนั้น และเราเชื่อว่าคงมีหลายคนที่ยากมีโอกาสดูสัมผัสกับภาพบรรยากาศเหล่านั้น ซึ่งหากจะถ่ายทอดภาพบรรยากาศคอนเสิร์ต J ASEAN Pop ให้ได้ถึงอรรถรสของงาน การถ่ายทอดจากตัวแทนที่ได้เข้าไปสัมผัสกับงานโดยตรงนั้น น่าจะทำให้สามารถรับรู้ถึงบรรยากาศภายในงานได้เป็นอย่างดี ดังนั้นกองบรรณาธิการหนังสือญี่ปุ่นสารมีความยินดีเป็นอย่างยิ่งที่จะนำท่านสัมผัสกับบรรยากาศงานคอนเสิร์ตจากความรู้สึกที่แท้จริงพร้อมทั้งคำบอกเล่าถึงความประทับใจที่เกิดขึ้นผ่านตัวแทนศิลปินไทย “โบรโอนี่” และ “มিসเตอร์ แซกซ์แมน”

จากการถ่ายทอดเรื่องราวด้วยประสบการณ์ตรง เรามั่นใจว่าพวกเขาจะทำให้ท่านสัมผัสถึงความอบอุ่น ความสามัคคี และการร่วมแรงร่วมใจกันของเหล่าบรรดาศิลปินดนตรีกลุ่มอาเซียน รวมถึงสิ่งดีๆ ที่เกิดขึ้นจากงานครั้งนี้เสมือนท่านเป็นคนหนึ่งที่ได้เข้าไปสัมผัสกับงานวันนั้นด้วยตัวท่านเองเลยทีเดียว

ถือเป็นโอกาสอันดีอย่างยิ่งที่เราได้รับบันทึกภาพแห่งความประทับใจจากศิลปินหญิง ผู้เปี่ยมไปด้วยพลังในการทำงาน “โบรโอนี่” หรือ “เคท” แม้ว่าเธอจะมีงานล้นมืออยู่ในขณะนี้ แต่เธอก็ได้แบ่งเวลาของเธอให้กับหนังสือญี่ปุ่นสารเพื่อบอกเล่าเรื่องราวและภาพบรรยากาศของงานคอนเสิร์ตที่ญี่ปุ่น รวมถึงความรู้สึกของเธอเมื่อได้เข้าไปเป็นส่วนหนึ่ง

“Photo : Maker Head”

COVER STORY

10 countries. This concert took almost 3 hours, but I felt excited because it had a variety of styles and languages that provided exchange of culture among all of ASEAN.”

Asked about the most impressive performance, Kate expressed with admiration,

“Each country was outstanding, i.e., Indonesia presented 3 female singers who sang a mixed chorus that was so smart. Malaysia and Indonesia had high power in expressing their voices that were very impressive. Their fans came to cheer as well. They had melodious voices. One of the Indonesia singers looked like a princess. She dressed in traditional dress. She sang very well and I was very astounded.”

The artists of ASEAN, not only performed their songs in the concert, but also performed together a very impressive song “Treasure the world” each in their own language and we sang it in English at the end. Kate told us about the story of this song.

“I felt the song was very sweet. I had a chance to meet the composer of the song. He told me that he had composed this song 4 years ago. He didn’t think the song would become the beginning of the cultural exchange of music. I had a chance to sing this song together with Yuri, but we didn’t sing together at the time of recording. After the recording was done, I was impressed with this song and the meaning of the Thai, English and other lyrics. Additionally, some countries rearranged the song in different styles of music from the original. From one song, we could observe styles of pop in each country.”

We agreed the concert was very creative and beneficial. The artists could exchange their styles of music. Everyone came to work together, to know each other and to become friends. Briony adds about her feelings of the concert, which are worth thinking about,

“Every activity was expected to have positive results for the society. It made us realize that music could be the means for exchanging culture, not only language, food, etc. Since our countries are closely located we should have more chances to join together. It seemed that we have opened the door to have a chance for working together. I really wish the activity would happen again because I made more close friends from this activity. Moreover, I would like to be

ของงานกับเรา เริ่มตั้งแต่ความรู้สึกของเธอที่ได้รับเลือกเป็นตัวแทนของประเทศซึ่งเธอภูมิใจและเป็นเกียรติอย่างมากที่ทางแกรมมี่ และมูลนิธิญี่ปุ่นเลือกเธอเป็นตัวแทน และงานในครั้งนี้ทำให้เธอได้มีโอกาสร่วมงานและเข้าไปสัมผัสศิลปินป๊อปปูล่าของชาติต่างๆ กว่า 10 ชาติอีกด้วยยังได้สัมผัสถึงเสน่ห์แห่งศิลปะทางดนตรี ที่แตกต่างกันไปของประเทศเพื่อนบ้าน ซึ่งแม้ว่าจะมีความแตกต่างกันแต่เราก็สามารถสัมผัสถึงอารมณ์ของผู้ถ่ายทอดได้เป็นอย่างดี เคทเปรียบเทียบกับบรรยากาศระหว่างคอนเสิร์ตที่บ้านเรากับที่ญี่ปุ่นในมุมมองของเธอว่า

“รู้สึกถึงการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมเหมือนกันทั้งสองที่ แต่จะต่างกันตรงที่คอนเสิร์ตที่เมืองไทยจะเป็นการร่วมงานกันเฉพาะญี่ปุ่นกับไทยจะมียูริ ชิเกะ และศิลปินของญี่ปุ่นอีกหลายกลุ่มร่วมแสดงกับศิลปินชาวไทย ผู้ชมจะเห็นถึงความเหมือนและแตกต่างกันของทั้งสองประเทศ เคทได้รู้จักกับยูริมากขึ้น ได้รู้จักภาษาและดนตรีของเขามากขึ้น แต่สำหรับที่ญี่ปุ่นจะเป็นการแสดงร่วมกันกว่า 10 ประเทศ คอนเสิร์ตวันนั้นค่อนข้างนานเกือบ 3 ชั่วโมงแต่ก็ตื่นเต้นมากเพราะมันมีความหลากหลาย มีภาษาหลายๆ ภาษาซึ่งถือว่าเป็นคอนเสิร์ตสำหรับการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมระหว่างหลายๆ ประเทศ”

สำหรับความประทับใจของเคทที่มีต่อการแสดงของแต่ละประเทศนั้น เคทเล่าให้ฟังด้วยความชื่นชมว่า

“แต่ละประเทศเขามีจุดเด่นของเขา อย่างเช่น อินโดนีเซียจะมีนักร้องหญิง 3 คน ร้องประสานเสียงกันเก่งมาก มาเลเซีย อินโดนีเซียมีเสียงร้องที่สูงประทับใจมาก เขาก็มีคนมาเชียร์ด้วย เก่งมากๆ และเสียงเพราะมากๆ มีนักร้องอินโดนีเซียคนหนึ่งเขาเหมือนเจ้าหญิง เขาแต่งชุดในแบบประเทศของเขา เขาร้องเพลงดีมากประทับใจมากๆ”

นอกจากที่เหล่าศิลปินจากชาติต่างๆ จะได้นำบทเพลงของตนมาแสดงให้ได้ชมกันแล้ว ในงานก็ยังมีไฮไลท์ที่น่าประทับใจอีกอย่างหนึ่งก็คือการร้องเพลง “Treasure the world” ร่วมกันโดยศิลปินแต่ละประเทศจะร้องเป็นภาษาของตนเอง และช่วงสุดท้ายก็จะร้องร่วมกันเป็นภาษาอังกฤษ ซึ่งเคทได้บอกเล่าถึงเรื่องราวความเป็นมาของบทเพลงนี้ว่า

“รู้สึกว่าการเพราะดีและเคทได้มีโอกาสไปเจอกับผู้แต่งเพลงนี้ด้วย เขาบอกว่าเขาแต่งเพลงนี้เมื่อ 4 ปีที่แล้ว เขาก็ไม่ได้คิดว่าเพลงนี้จะกลายมาเป็นจุดเริ่มต้นของการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรม และเพลงนี้ทำให้เคทได้มีโอกาสร้องร่วมกับยูริ ซึ่งตอนอดีตเราไม่ได้ร้องด้วยกัน แต่พออดีตเรารู้จักประทับใจในตัวเพลงและความหมายก็ดีมากทั้งภาษาอังกฤษและภาษาไทย และภาษาอื่นๆ โดยบางประเทศก็นำไปเรียบเรียงใหม่ มีดนตรีที่แตกต่างไปจากเดิม จากเพลงๆ เดียวทำให้เราได้เห็นสไตล์ของป๊อปปูล่าในแต่ละประเทศ”

จะเห็นได้ว่าการจัดงานในครั้งนี้เป็นงานที่สร้างสรรค์และก่อให้เกิดประโยชน์ขึ้นอย่างแท้จริง บรรดาตัวแทนศิลปินได้แลกเปลี่ยนศิลปะทางงานดนตรีของตน หลากๆ คนได้มาทำงานร่วมกัน ได้มารู้จักกันและกลายเป็นเพื่อนกัน สำหรับเคทแล้ว เธอได้กล่าวทิ้งท้ายถึงสิ่งที่เธอได้รับรวมถึงความรู้สึกของเธอที่ต้องงานคอนเสิร์ตในครั้งนี้กับเราไว้อย่างน่าคิดว่า

“Photo : Maker Head”

a representative again, but I don't know if it is possible or not. Nowadays, I have a new album, which expresses the humanity of myself. This album was composed in a Thai and English version with promotion in Japan as well. I would like to express my sincere thanks to Japan that made my wish come true. In the future, I will do my best."

Through the view of "Briony" you can imagine and see the great results of the concert, let's read about beautiful feelings from "Mr. Saxman" or "Khun Koh", a friendly artist who had joined the concert. He gave an opportunity to an Editor of Japan Letter to have an interview about J-ASEAN POPs Concert in Japan. Khun Koh expressed with an admired remark that it is quite customary to be different in each country.

"The artists presented their albums, which provided a real cultural exchange different from concerts in our home country. Vietnam presented a famous song, which was not familiar and gave different feelings. Brunei, presented new age rap that was interesting as well. The audiences not only consisted of teenagers like at home, but also adults mostly and a few teenagers. In addition, the representatives from Japan were not the same group as those who came to Thailand. The atmosphere of the concert was warm and impressive."

Moreover, Khun Koh also appreciated the performance by other artists especially from Malaysia.

"The artist from Malaysia, sang a very nice song in Malaysian. The artist sang very well and the music equipment used including fiddle, was not totally known internationally."

The Main performance of Khun Koh was conducted together with the Maf band, which was distinguished by introducing artists in each country. Khun Koh told us about what he received from being a representative from Thailand.

"We have seen musical culture in each country, a specific characteristic of voice, singing, capability of neighboring countries which absolutely differ. For example, Malaysia's song sounded slow and sweet, but Lao's song was strange; we understood their language totally. The song was like the age "Sao Sao Sao" which was quite old. The Cambodian singer was funny, he sang

Since our countries are closely located we should have more chances to join together. It seemed that we have opened the door to have a chance for working together. I really wish the activity would happen again..."

"เกทว่าประเทศเราอยู่ใกล้ๆ กันอย่างนี้น่าจะมีโอกาสที่จะมาร่วมงานกันมากขึ้น งานแบบนี้เหมือนเป็นการเปิดประตูเพื่อสร้างโอกาสในการทำงานร่วมกัน อยากจะให้มีงานแบบนี้อีก..."

"งานที่จัดขึ้นทุกงานต่างหวังที่จะก่อให้เกิดผลที่ดีๆ ต่อสังคม งานนี้ทำให้เราว่าดนตรีก็เป็นสิ่งหนึ่งที่เป็นสื่อทำให้เราสามารถแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมกันได้ ไม่ใช่แค่ภาษา อาหาร หรืออะไรอื่นๆ เกทว่าประเทศเราอยู่ใกล้ๆ กันอย่างนี้น่าจะมีโอกาสที่จะมาร่วมงานกันมากขึ้น งานแบบนี้เหมือนเป็นการเปิดประตูเพื่อสร้างโอกาสในการทำงานร่วมกันอยากจะให้มีงานแบบนี้ก็เพราะทำให้มีเพื่อนที่สนิทมากขึ้นจากงาน และก็อยากมีโอกาสเป็นตัวแทนอย่างนี้อีกทีที่ไม่รู้ว่าจะได้หรือเปล่า และสำหรับตอนนี้มีอัลบั้มใหม่ออกมาซึ่งแสดงความรู้สึกความเป็นคนในชีวิตของเคทซึ่งมีทั้งเวอร์ชันภาษาไทย และมีภาษาอังกฤษสำหรับแฟนเพลงที่ญี่ปุ่น ต้องขอบคุณประเทศญี่ปุ่นที่ทำให้เคทมีโอกาสทำในสิ่งที่ใฝ่ฝัน และอยากจะใช้เวลาทำอะไรก็แล้วแต่ทำให้ดีที่สุดคะ"

จากมุมมองดีๆ ของเคทที่ทำให้เราเห็นภาพและประโยชน์ที่เกิดขึ้นจากงานคอนเสิร์ตแล้ว เราลองมาฟังอีกหนึ่งความรู้สึกดีๆ จาก "มิสเตอร์ แซกซ์แมน" หรือ คุณโก้ ศิลปินอัจฉริยะดีที่กำลังเป็นที่รู้จักในขณะนี้ ซึ่งเปิดโอกาสให้กองบรรณาธิการเข้าสัมภาษณ์อย่างเป็นทางการ จากคำบอกเล่าของคุณโก้ถึงงานคอนเสิร์ตที่ญี่ปุ่นทำให้ทราบถึงบรรยากาศที่แตกต่างออกไปของงานว่า

"ดูเหมือนว่างานนี้ให้ความรู้สึกที่ค่อนข้างจะเป็นทางการมากกว่าครั้งที่จัดแสดงในประเทศไทย รูปแบบออกจะเป็นประเพณีนิยมอยู่บ้างแต่ไม่ใช่เสียทั้งหมด เมื่อได้สัมผัสแล้วจะเห็นถึงความแตกต่างกันออกไปของตัวแทนจากแต่ละประเทศที่เข้าร่วมงาน โดยศิลปินเองก็จะนำเพลงในอัลบั้มของตนมาแสดง แต่สามารถรู้สึกได้ถึง การแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมกัน โดยแท้จริง แต่ละประเทศมีความเป็นเอกลักษณ์ของตนเองมาก อย่างประเทศเวียดนามก็จะนำเพลงที่กำลังเป็นที่นิยมในประเทศมาแสดงซึ่งเมื่อฟังแล้วรู้สึกไม่คุ้นหูแต่ก็ให้บรรยากาศที่แปลกออกไป ให้ความประทับใจไปอีกแบบ ประเทศบรูไนจะนำเพลงแร็ปสมัยใหม่มาร่วมแสดงได้อย่างน่าดูเช่นกัน ในส่วนของผู้ชมก็ไม่ได้มีแต่วัยรุ่นเหมือนอย่างบ้านเรา ส่วนใหญ่จะเป็นผู้ใหญ่มากกว่าแต่ก็มีวัยรุ่นร่วมอยู่บ้าง ศิลปินตัวแทนจากประเทศญี่ปุ่นก็ไม่ใช้กลุ่มเดิมเหมือนที่เคยมาแสดงที่เมืองไทย แต่บรรยากาศในงานก็ยังคงอบอุ่นและน่าประทับใจเช่นเคย"

นอกจากนี้คุณโก้ยังได้เล่าถึงความประทับใจที่เกิดขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับความสามารถของศิลปินชาวมาเลเซีย

"มาเลเซีย เพลงเพราะมากๆ เป็นภาษามลายู เขาร้องเพลงเก่งมากๆ กับเครื่องดนตรีที่ใช้ประกอบทั้งซอจีน ซึ่งไม่ได้ดูเป็นสากลไปทั้งหมด"

COVER STORY

a Thai country song to me like he absorbed our style. For Japanese, there was a Japanese traditional drum show.”

Each country was very much welcomed by the audiences. The song for tying relationships “Treasure the world” that Uri Chika sang with Briony at Bangkok was performed again in each language. Khun Koh played saxophone jointly. At last, he shared some of his great experiences,

“The activity should be conducted every year. When we came back, we felt like we were meeting old friends and it has made us feel closer.”

Exchanging culture by this activity not only entertained the audiences with loads of melodious songs from ASEAN Countries but also featured the reflection of views and music in each country through the songs, which could be regarded as the beginning of binding the relationship among our neighbors...like opening the door for making us closer...

“We have seen musical culture in each country, a specific characteristic of voice, singing, capability of neighboring countries which absolutely differ...”

“เราได้เห็นวัฒนธรรมทางดนตรีของแต่ละประเทศ ลักษณะเสียงการร้อง และความสามารถของประเทศเพื่อนบ้านเราซึ่งมีความแตกต่างกันอย่างแน่นอน...”

ส่วนการแสดงของคุณโก้นั้นหลักๆ จะแสดงโชว์คู่กับศิลปินวงมาเฟ่ ซึ่งวงมาเฟ่เองก็ได้รับเกียรติให้เป็นศิลปินที่คอยกล่าวแนะนำศิลปินของแต่ละประเทศด้วย สำหรับสิ่งที่คุณโก้ได้รับจากการเป็นตัวแทนของประเทศไทยในครั้งนี้ คุณโก้ได้ถ่ายทอดให้เราฟัง

“เราได้เห็นวัฒนธรรมทางดนตรีของแต่ละประเทศ ลักษณะเสียงการร้อง และความสามารถของประเทศเพื่อนบ้านเรา ซึ่งมีความแตกต่างกันอย่างแน่นอน อย่างเพลงภาษามาลายก็จะมีการเอื้อน ส่วนเพลงลาวนี่แปลกมาก เราจะเข้าใจภาษาที่เขาร้องหมดเลย เพลงของเขาดูเหมือนยุค สาว สาว สาว สมัยก่อนนี้ออกจะย้อนยุคหน่อย เขมรนี่ก็เหมือนกันจะฮามากเลย พอเจอหน้าผมก็ร้องเพลงลูกทุ่งใส่เลย คิดว่าดนตรีของเขาได้รับอิทธิพลจากบ้านเราเยอะเหมือนกัน ส่วนประเทศญี่ปุ่นก็จะมีการเล่นเอากลองญี่ปุ่นมาโชว์ด้วย”

สำหรับเพลงประจำงานคอนเสิร์ตสามสัมพันธ์ “Treasure the world” ที่ยูริ ชิกะ ร้องคู่กับไบรโอนี่ครั้งที่แสดงที่กรุงเทพฯ มาครั้งนี้ทุกประเทศต่างร้องร่วมกัน ส่วนคุณโก้ก็จะเป่าแซกโซโฟน ร่วมไปด้วยถือเป็นบรรยากาศที่หาได้ยากมากทีเดียว และสุดท้ายคุณโก้ยังได้เสริมท้ายด้วยความรู้สึกดีๆ ที่ได้รับจากการเป็นส่วนหนึ่งของ J-ASEAN Pops Concert in Japan นี้ถือว่า

“กิจกรรมนี้ควรจะมีทุกปี หนึ่งคือเมื่อเรากลับมาเรารู้สึกว่าเราได้เจอเพื่อน รู้สึกว่าเราใกล้กันมากขึ้น”

กิจกรรมงานคอนเสิร์ตแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมนี้ไม่เพียงแต่สร้างความเพลิดเพลินใจให้กับผู้ชมด้วยบทเพลงอันไพเราะจากหลายๆ ประเทศ หากยังสะท้อนภาพความคิด ศิลปวัฒนธรรมทางดนตรีของแต่ละประเทศผ่านบทเพลงต่างๆ แต่เหนืออื่นใดเป็นจุดเริ่มต้นของการสามสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนบ้าน...เสมือนการเปิดประตูเพื่อให้เราได้พบกัน ได้ใกล้กันมากขึ้น...

Briony (Kate)

Record Company :

Maker Head

Latest Album : My Briony

Briony is an artist who came along with pop music. She was born with a gift, such as, singing character and melodious sounds. She had her first album, “Briony”; Modern Pop album, ready in 1998. More than 5 years into her musical career, she had a great experience which helped expand her ability to the next level. Her newest album is “My Briony”. For this album, she has done more than singing, she also worked as the co-producer to manage all concepts by herself, and the songs also reflect her real personality as well.

Step into Universal

In Japan, “Briony” has become a popular artist because she has been the presenter of Panasonic. Besides, her latest album (in English version) has been promoted in Japan since 27 November 2003. It is a sign for stepping into the universal of “Briony”.

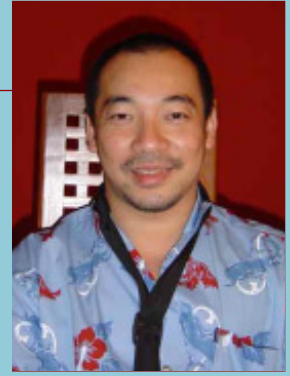

“Mr.Saxman” SEKPOL UNSAMRAN (Koh)

Record Company : Giraffe

Latest Album: Mr.Saxman

Mr.Saxman is currently the hottest saxophone player in Thailand. Actually, he has been well acquainted with the music circle for almost 15 years, but he just had a chance to join Giraffe Record Company in 2003, releasing his first album, “Mr.Saxman”; variety music of Saxophone. He also worked as the co-producer to manage some details by himself because this album was produced from inspiration of one musician who worked for long and wanted to present the music in his style. From a satisfying response, it showed a great success of his album even though it was the first step for him. For his fans, in May 2004, we will have a chance to touch his new album again.

ไบรโอนี่ (เกน)

สังกัด : Maker Head

อัลบั้มล่าสุด : My Briony

ไบรโอนี่ ศิลปินหญิงผู้มาพร้อมกับงานดนตรีแนวป๊อป เธอเติบโตมาพร้อมกับพรสวรรค์ไม่ว่าจะเป็นสไตล์การร้องที่แปลกใหม่ไม่เหมือนใคร หรือเสียงร้องที่ไพเราะโดดเด่น ในปี 2541 เธอมีอัลบั้มแรกของเธอในชุด “ไบรโอนี่” เป็นงานดนตรีแนวป๊อปสมัยใหม่ จนถึงวันนี้นับเป็นเวลากว่า 5 ปีสำหรับการอยู่ในแวดวงดนตรีกับก้าวอย่างแห่งความเติบโตอย่างต่อเนื่อง ด้วยประสบการณ์ที่ได้เรียนรู้มาทำให้ความสามารถของเธอพัฒนามากขึ้น และสำหรับอัลบั้มใหม่ล่าสุด “My Briony” เธอได้ทำหน้าที่เป็นโปรดิวเซอร์ร่วมเพื่อที่จะถ่ายทอดบทเพลงที่สะท้อนให้เห็นถึงความเป็นคนในตัวเธอออกมาได้อย่างชัดเจนยิ่งขึ้น

ก้าวสู่สากล

ที่ประเทศญี่ปุ่น ชื่อของเธอเป็นที่รู้จักเป็นอย่างดีจากการเป็น Presenter ให้กับสินค้าของ Panasonic อัลบั้มล่าสุด My Briony ภาคภาษาอังกฤษซึ่งได้วางแผงไปแล้วเมื่อวันที่ 27 พฤศจิกายน 2546 ที่ประเทศญี่ปุ่น และนี่ก็คือสัญญาณที่ทำให้เรารับรู้ถึงการก้าวสู่สากลของไบรโอนี่ได้เป็นอย่างดี

“Mr.Saxman” เสกพล อุ่นสারণ (โก๋)

สังกัด : Giraffe

อัลบั้มล่าสุด : Mr.Saxman

คุณโก๋ หรือ Mr.Saxman นักแซกโซโฟนที่มาแรงที่สุดของเมืองไทยในขณะนี้ คุณโก๋ได้คลุกคลีอยู่ในแวดวงดนตรีมาเกือบ 15 ปีแล้ว แต่เพิ่งมีโอกาสได้มาทำงานร่วมกับค่าย Giraffe เมื่อปีที่ผ่านมากับผลงานที่สร้างชื่อเสียงอัลบั้ม “Mr.Saxman” งานดนตรีแนวป๊อปแจ๊ส ซึ่งอัลบั้มนี้คุณโก๋ยังเป็นโปรดิวเซอร์ร่วมอีกด้วย เนื่องจากผลงานชุดนี้เกิดจากความคิด ความฝันของนักดนตรีคนหนึ่งที่ทำงานมานานและอยากนำเสนอเพลงในแบบที่ตัวเองต้องการ จากกระแสตอบรับจากแฟน ๆ ถือว่าผลงานชุดนี้ประสบความสำเร็จอย่างงดงาม ถึงแม้จะเป็นเพียงก้าวแรกก็ตาม และในเดือนพฤษภาคม 2547 แฟน ๆ ของคุณโก๋ก็จะได้สัมผัสกับงานเพลงของคุณโก๋อีกครั้งอย่างแน่นอน

Wabi Sabi

for Artist, Designers, Poets and Philosophers

In an early morning, 27 years ago, I took a walk around the front yard. Clumps of Bermuda grass intermingled with blue gravel stone paving. Rainfall from last night made them sunk under clear shallow water. Some small branches of Bermuda grass floated up to the surface. Some tiny fish from a pool beside a terrace swam around freely. Perceiving this phenomena made me astonished, even though it was for a short moment. (While the water was gradually seeping into the ground, those tiny fish could swim back to the pool as usual. Then, everything disappeared.) It was a great memory, which had impressed upon me until now.

Few years later, my family moved to a modern housing project. And I was growing up, learning and working in a concrete forest most of the time (learning, working and traveling in the box). Apart from my city life, when I was young my parents sometimes took me to visit our relatives up country, where I had a chance to touch a whole different world. I saw traditional Thai houses, a foot-washing basin, a grindstone, an old sapodilla tree that branched out to cover a terrace between two houses, interior wooden floors polished to a glowing sheen through use, and wooden

ยามเช้าวันหนึ่งเมื่อราวยี่สิบเจ็ดปีมาแล้ว ผมออกมาเดินเล่นที่ลานหน้าบ้าน ฝนที่ตกลงมาตั้งแต่เมื่อคืนก่อนทำให้พื้นลานจมอยู่ใต้ผิวน้ำใส สูงระดับตาตุ่ม กอหญ้าแพรกแทรกตัวอยู่กับพื้นหินเกล็ดสีน้ำเงิน แขนงหญ้าแพรกลอยสยายปริ่มน้ำ ปลาตัวเล็กตัวน้อยจากบ่อน้ำริมเฉลียง และท้องทุ่งข้างบ้านเข้ามาว่ายลัดเลาะอยู่เหนือลานหินเกล็ดอย่างเสรี สิ่งเหล่านี้ทำให้ผมหยุดยืนดูอย่างมีรู้เบื่อ และถึงแม้ว่าจะเป็นชั่วขณะที่คงอยู่เพียงไม่นาน (เมื่อน้ำค่อยๆ ลดระดับซึมลงสู่ดิน ปลาน้อยเหล่านั้นก็คงจะว่ายกลับลงสู่บ่อน้ำและท้องทุ่งได้ดังเดิม และภาพดังกล่าวก็เลือนหายไป) แต่มันก็คือหนึ่งในภาพความทรงจำ ที่ติดตรึงใจผมตั้งแต่เมื่อแรกจำความได้มาตราบนานเท่านาน

หลังจากนั้นไม่กี่ปีครอบครัวของผมก็ย้ายเข้าไปอยู่ในหมู่บ้านจัดสรร และผมก็ดำเนินชีวิตแบบคนกรุงทั่วๆ ไป กล่าวคือ เติบโต รั้วเรียน และทำงานในป่าคอนกรีตมาโดยตลอด (เรียนในกล่อง ทำงานในกล่อง เดินทางในกล่อง) จะมีเว้นอยู่บ้างก็ในวัยเยาว์ที่คุณพ่อและคุณแม่ได้พาผมไปเยี่ยมบ้านของญาติผู้ใหญ่ที่ต่างจังหวัดเป็นครั้งคราว ทำให้ผมมีโอกาสได้สัมผัสกับความงามที่แตกต่างออกไป ผมได้พบกับบ่อน้ำลำรางทำที่ตื้นบนไทรเรือน ไม้หินสำหรับโม่แป้ง ต้นละมุดต้นเก่าแก่ที่แผ่กิ่งก้านปกคลุมร่มรื่นอยู่กลางลานเรือน พื้นไม้ไผ่ที่ผ่านการใช้งานและการขัดถูจนขึ้นเงางาม พื้นนอกชานที่หยาดกร้านและลื่นกร่อนลงจากแสงแดดและสายฝน ได้นั่งเล่นกับลูกพี่ลูกน้องที่ได้ดูบ้าน เดินเที่ยวป่าละเมาะหลังบ้านกับกลุ่มผู้ใหญ่ เก็บมะกัสดาหนามาเล่น ดูญาติผู้ใหญ่

terraces worn down by sunlight and rainfall. I enjoyed playing with my cousins, roaming over a forest with grownups, looking at my relatives giving a feast to Buddhist monks, spreading mats for having dinner, covering myself with a blanket in a mosquito net with my parents and brother at night. Peace and warmth like this left an impression of folk culture upon me. Also, I have never forgotten the class and field experiences gained from the Vernacular Architecture course during my fifth year of study in architecture. The course was instructed by associate professor Vivat Temiyabanda, who opened my eyes to the great values and diverse dimensions of vernacular way of life, architecture and environment, which have remained in Thai society for a long period of time. However, they are transforming and vanishing rapidly among the swift current of globalization.

Not only the beauty of Thai way of life and culture that I admire so much, but it is also the traditional beauty, which appears in appliances, houses, gardens, environment and oriental way of life of the Japanese. Their expression of humbleness, warmth, mystery, patina of age, tranquility and simplicity made me cherish and wonder **“Why do Japanese people create their traditional architecture, garden and landscape which reflects a contentment as a folk culture even though it is a refined one?”**

Most refined cultures usually concentrate on elegance and grandeur that is concerned with authority and wealth. It was not easy for me to discover the theme for explaining this other kind of beauty in Japanese culture. Then I was introduced to the concept of Wabi-Sabi (a Japanese Aesthetic, which combines art, design, poetry and eastern philosophy all together in the Tea Ceremony). The book, Wabi-sabi for Artists, Designer, Poets and Philosophers, by Leonard Koren, was a good step for relieving my doubts which had been unsettling for a long time. It allowed me to seek ways for a deeper insight as well.

As a translator of this Wabi-Sabi book for Suan Nguen Mee Ma Publishing, I do not mean to bring a Japanese concept to overshadow Thai society at all. On the other hand, I want to present the concept as a means for opening views, which may relieve prejudices in aesthetic of consumerism and international standards that still overpower the acquisition beliefs in a transnational industrial society. These can be lessons and inspirations for the readers to aware themselves of the value of local cultural heritage of our roots, in order to revise, protect, maintain, improve or create them as a meaningful and worthwhile heritage for future generations.

จัดงานเลี้ยงพระ ตกเย็นก็ปูเสื่อนั่งล้อมวงทานข้าวร่วมกันบนพื้นเรือน พอตกกลางคืนก็นอนห่มผ้าผวยเรียงกันในมุ้งกับคุณพ่อคุณแม่และน้องชาย ฯลฯ ความร่มเย็นและความอบอุ่นเหล่านี้ได้ก่อให้เกิดความประทับใจและความชื่นชมในวิถีชีวิตและสภาพแวดล้อมที่บ้านเก่าแก่เป็นอย่างมาก

และอีกสิ่งหนึ่งซึ่งสร้างความประทับใจไม่รู้ลืม ก็คือประสบการณ์ที่ผมได้จากห้องเรียนและการออกเดินทางเก็บข้อมูลภาคสนามในวิชาสถาปัตยกรรมพื้นถิ่นซึ่งสอนโดยรองศาสตราจารย์วัฒน์ เตมียันต์ ผู้เปิดตาเปิดใจให้ผมเห็นคุณค่าในมิติต่างๆ ของวิถีชีวิต สถาปัตยกรรม และสภาพแวดล้อมพื้นถิ่นที่มีมาแต่ดั้งเดิมของไทยเรา ซึ่งแม้จะยังดำรงอยู่ แต่ก็กำลังเปลี่ยนแปลงและสูญสลายไปอย่างรวดเร็วท่ามกลางกระแสโลกาภิวัตน์อันเชี่ยวกรากในปัจจุบัน

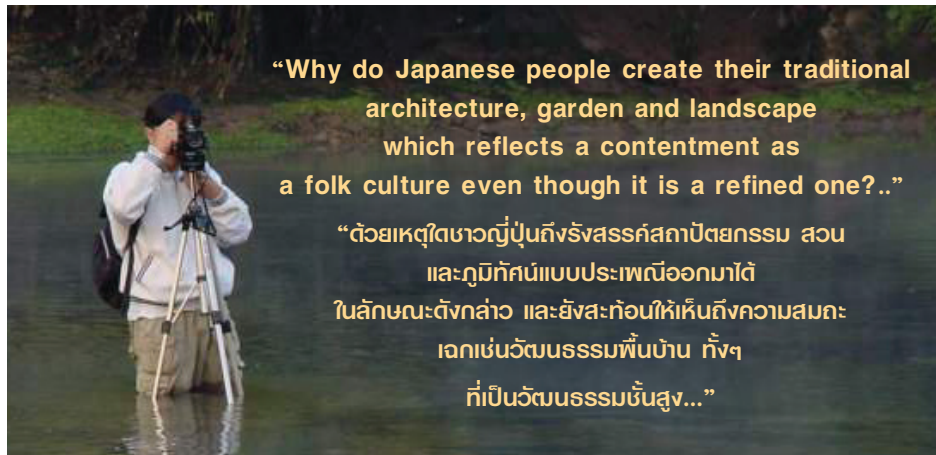
อาจเป็นเพราะคุณค่าและความงามของสิ่งธรรมดาๆ แต่มีเสน่ห์ดึงดูดจริงใจที่ได้กล่าวมาทั้งหมดนี้เองกระมัง ที่ส่งผลให้ความงามอันวิจิตรบรรจงและหรรษาตระการตาได้มีความหมายต่อผมลึกเท่าใดนัก

นอกเหนือไปจากความงามของวัฒนธรรมและวิถีชีวิตไทยประเพณีแล้ว อีกสิ่งหนึ่งซึ่งสร้างความประทับใจแก่ผมเป็นอย่างมากก็คือความงามแบบประเพณีที่ปรากฏอยู่ในเครื่องใช้ไม้อ้อย อาคารบ้านเรือน สวนสภาพแวดล้อม ตลอดจนวิถีชีวิตดั้งเดิมของชาวญี่ปุ่น อันสื่อแสดงให้เห็นถึงความอ่อนน้อม ความอบอุ่น ความเป็นปกติธรรมดา ความลึกลับ ความเก่าคร่ำ ความสงบ และความเรียบง่าย สิ่งเหล่านั้นนอกจากจะทำให้ผมรู้สึกชื่นชมเป็นพิเศษแล้ว ยังชวนให้รู้สึกพิศวงยิ่งนักว่า ด้วยเหตุใดชาวญี่ปุ่นถึงรังสรรค์สถาปัตยกรรม สวน และภูมิทัศน์แบบประเพณีออกมาได้ในลักษณะดังกล่าว และยิ่งสะท้อนให้เห็นถึงความสมถะถ่อมถ่อมวัฒนธรรมพื้นบ้าน ทั้งๆ ที่เป็นวัฒนธรรมชั้นสูง เนื่องด้วยวัฒนธรรมชั้นสูงโดยส่วนมากนั้นมักจะติดขัดกับความหยาบหยาบและการและความสูงส่งศักดิ์ อันมักจะนำไปสู่ความทะยานอยากในการสั่งสมและแย่งชิงอำนาจและความมั่งคั่งระหว่างกันที่สุดในที่สุด

อย่างไรก็ตาม สำหรับตัวผมแล้ว ไม่ถนัดเอาเสียเลยที่จะค้นพบสิ่งที่สามารถอธิบายได้ว่า ด้วยเหตุใดความงามแบบประเพณีญี่ปุ่นที่ผมชื่นชมเป็นพิเศษนี้ถึงได้รับการยกย่องนับเป็นที่ยอมรับกันว่าเป็นหนึ่งในวัฒนธรรมชั้นสูงของญี่ปุ่นอันทัดเทียมกับความงามชนิดที่สมบูรณ์แบบและหรรษาอลังการ จนกระทั่งผมได้สัมผัสสัมผัสกับโน้ตดนตรีของวะบิ-ซะบิ (สุนทรีภาพญี่ปุ่นที่หลอมรวมศิลปะ การออกแบบ บทกวี และปรัชญาตะวันออกเข้าด้วยกันเป็นเนื้อเดียวในพิธีชา) เป็นครั้งแรกจากหนังสือ **“Wabi-Sabi for Artists, Designers, Poets and Philosophers”** ของเลนนาร์ด โคเรน (Leonard Koren) นี้เอง จึงนับได้ว่าเป็นจุดเริ่มต้นอันดี ซึ่งนอกจากจะทำให้ผมพอจะคลี่คลายข้อสงสัยต่างๆ ที่ค้างคาอยู่ในใจมานานได้แล้ว ยังอำนวยความสะดวกในการแสวงหาสู่ทางในการสืบค้นและทำความเข้าใจให้ลึกซึ้งไปได้มากยิ่งขึ้น

ในฐานะที่ได้รับโอกาสจากสำนักพิมพ์สวนเงินมีมาให้เป็นผู้แปลหนังสือเล่มนี้เผยแพร่สู่ผู้อ่านชาวไทยนั้น ผมขอยืนยันว่ามิได้มีความพยายามที่จะนำเอาแก่นโน้ตดนตรีญี่ปุ่นมาครอบงำสังคมไทยแม้แต่น้อย หากต้องการให้เป็นสื่อกลางในการเปิดมุมมองสู่ความงามอีกอย่างหนึ่งซึ่งอาจจะช่วยปลดปล่อยอคติในทางสุนทรียะของ **“ลัทธิบริโภคนิยม”** และ **“มาตรฐานสากล”** ที่ยังคงครอบงำการเรียนรู้ การสัมผัสรับรู้ การดำเนินชีวิต รสนิยม และความคิดความเชื่อของสังคมอุตสาหกรรม

“Why do Japanese people create their traditional architecture, garden and landscape which reflects a contentment as a folk culture even though it is a refined one?..”

“ด้วยเหตุใดชาวญี่ปุ่นถึงรังสรรค์สถาปัตยกรรม สวน และภูมิทัศน์แบบประเพณีออกมาได้ ในลักษณะดังกล่าว และยังสะท้อนให้เห็นถึงความสมถะ เจกเช่นวัฒนธรรมพื้นบ้าน ทั้งๆ ที่เป็นวัฒนธรรมชั้นสูง...”

Finally, I would like to express my deepest thanks to The Japan Foundation, Bangkok on supporting the budget for publishing the book **“Wabi-sabi for Artists, Designer, Poets and Philosophers”** in Thai version, November 2003 as well as continuously conducting the activities, which are great opportunities for sharing ideas and experiences of aesthetic between Thai and Japanese culture. A discussion on the topic of **“Wabi-Sabi: an aesthetic simplicity”** by Dr. Nid Hinshiranan (a committee member on World Heritage Protection), Mr. Pravitt Rojanaphruk (a columnist, the Nation Newspaper), Mr. Jittakorn Bussaba (a columnist, Manager Online) who carried out the seminar, and myself (Karin Klinkajorn) was held at Suksit Siam Shop on Saturday 20th December 2003. Moreover, on 15 February 2004 at Ruen Roy Chanun, Suan Ngeun Mee Ma-KlongSan, there were many activities, such as Ikebana, Tea Ceremony and a discussion on the topic of **“Arts, life, philosophy and beauty behind the Tea ceremony”** by Ms. Aphisiri Jaranchawanaphed from BanRak kindergarten, Mr. Suchan SeenAumnuay from Pan-American MOA Thai Foundation, Mr. Pravitt Rojanaphruk and myself

Karin Klinkajorn is a full-time instructor of the Department of Urban and Regional Planning, Faculty of Architecture, King Mongkut's Institute of Technology Ladkrabang (KMUTL). He received a Bachelor of Architecture from KMUTL and a Master of Urban Planning from the University of Michigan, Ann Arbor. The Thai version of the book “Wabi-Sabi for Artists, Designers, Poets and Philosophers” is his first translation work. He is very interested in aesthetics, bio-diversity, community planning, cultural landscape, ecological planning & design, folk culture, healthy urban planning, historic conservation, photographic documentation, sustainability, and vernacular architecture.

ข้ามชาติในปัจจุบัน และยังอาจเป็นบทเรียนและแรงบันดาลใจอันดีที่จะน้อมนำผู้อ่านให้หวนกลับมามองและทำความเข้าใจกับคุณค่าของมรดกวัฒนธรรมท้องถิ่นอันเป็นรากเหง้าของเราเอง เพื่อจะปกป้องรักษา ปรับปรุงเปลี่ยนแปลงหรือรังสรรค์วัฒนธรรมร่วมสมัยให้มีความหมาย เหมาะสม และสามารถสืบสานภูมิปัญญาที่บรรพบุรุษหลงเหลือเป็นมรดกไว้ด้วยความภาคภูมิใจ โดยไม่หลงไหลหรือไหวหวั่นกับอดีต อนาคต หรือผลประโยชน์เฉพาะหน้าจนไม่ลืมหูลืมตา

ท้ายที่สุดนี้ ผมใคร่ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงในความกรุณาของมูลนิธิญี่ปุ่น สำหรับการให้ทุนสนับสนุนการจัดพิมพ์หนังสือ **“วะบิ-ซะบิ สำหรับศิลปิน นักออกแบบ กวี และนักปรัชญา”** ภาคภาษาไทยในครั้งนี้ (พฤศจิกายน 2546) รวมถึงการจัดกิจกรรมสืบเนื่องอีกถึงสองครั้ง ซึ่งนับได้ว่าเป็นการเปิดโอกาสอันดีสำหรับการแบ่งปันความคิดและประสบการณ์ทางสุนทรียะระหว่างวัฒนธรรมญี่ปุ่นและไทย กล่าวคือการจัดเสวนาในหัวข้อ **“วะบิ-ซะบิ สุนทรียภาพความงามอันเรียบง่าย”** โดยดร.นิช ใหญ่ชีระนันท์ (กรรมการแห่งชาติว่าด้วยการคุ้มครองมรดกโลก) คุณประวีตร โจนพฤกษ์ (คอลัมนิสต์ของหนังสือพิมพ์เดอะเนชั่น) และกรินทร์ กลิ่นขจร ดำเนินรายการโดยคุณจิตกร บุษบา (คอลัมนิสต์ของหนังสือพิมพ์ผู้จัดการรายวัน) เมื่อวันเสาร์ที่ 20 ธันวาคม 2546 ณ ร้านศีกษิตสยาม และการจัดกิจกรรมจัดดอกไม้ญี่ปุ่น พิธีชา รวมถึงการสนทนาในหัวข้อ **“ศิลปะ ชีวิต ปรัชญา และความงามเบื้องหลังพิธีชา”** โดยคุณอภิสิทธิ์ จรรย์ขวนะเพท จากโรงเรียนอนุบาลบ้านรักคุณสุชาญ ศิลอำนวย จากมูลนิธิแพนอเมริกันเอ็มโอเอไทย คุณประวีตร โจนพฤกษ์ และกรินทร์ กลิ่นขจร ในวันอาทิตย์ที่ 15 กุมภาพันธ์ 2547 ณ เรือนร้อยฉนำ สวนเงินมีมา-คลองสาน

กรินทร์ กลิ่นขจร ได้รับปริญญาตรีสาขาสถาปัตยกรรมจากสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง (สจล.) และปริญญาโทสาขาการวางแผนเมืองจากมหาวิทยาลัยมิชิแกน มีผลงานแปลหนังสือเป็นเล่มแรกคือ **“วะบิ-ซะบิ สำหรับศิลปิน นักออกแบบ กวี และนักปรัชญา”** และมีความสนใจเป็นอย่างมากในเรื่องของสุนทรียศาสตร์ ความหลากหลายทางชีวภาพ การวางแผนชุมชน ภูมิทัศน์วัฒนธรรม การวางแผนและออกแบบเชิงนิเวศ การวางแผนเมืองสุขภาพดี การอนุรักษ์เชิงประวัติศาสตร์ การเก็บข้อมูลด้วยการถ่ายภาพ ความยั่งยืน และสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น ปัจจุบันรับราชการในตำแหน่งอาจารย์ประจำภาควิชาการวางแผนภาคและเมือง คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สจล.

Kokura-Gion-Daiko

การแสดงกลองญี่ปุ่น

The Japan Foundation supported a Japanese drum performance called Kokura-Gion-Daiko in the Ramwong-Bonodori Festival presented by the Japanese Association of Thailand on 13 December 2003, and arranged one more performance at Kasetsart University Laboratory School on 15 December 2003.

Kokura-Gion-Daiko is played in the 380-year old Kokura-Gion festival in Kita-kyushu city, western part of Japan. Drum is called **“Taiko”** (sometimes pronounced as **“daiko”**) in Japanese. Taiko is usually played in festivals and is the most popular musical instrument among Japanese people. Kokura-Gion-Taiko is unique in its double-sided batting along with cymbal. The Tamachi-kai group, which was invited to Thailand this time, is part-time professional and regarded as a master, teaching amateur and young groups for the contest held during Kokura-Gion festival while playing in the festival and other events such as exhibitions and wedding ceremonies.

The performance in the Ramwong-Bonodori Festival was highly appreciated by the Thai and Japanese audiences which totally numbered around 10,000. Especially the performance at the end of the festival was praised as fantastic, together with fireworks. Because there was a show of Thai traditional drum also, it provided a good occasion for the audience to compare Japanese and Thai traditional music.

At Kasetsart University Laboratory School, over 2,500 students, and teachers welcomed the Taiko group. The performance pleased them so much that a lot of students rushed to the stage when persuaded to try Taikos and cymbals.

Seeing the warm welcome and compliments toward the Kokura-Gion-Daiko group, we are sure that Thai people could enjoy the Taiko performance. We will make every effort to arrange this kind of activity again in the future.

มูลนิธิญี่ปุ่น เป็นผู้อุปถัมภ์การแสดงกลองญี่ปุ่นที่เรียกว่า **“โคคุระ กิออน ไดโชะ”** ในงานรำวงบงโอดอริ ซึ่งจัดโดยสมาคมคนญี่ปุ่นในประเทศไทย เมื่อวันที่ 13 ธันวาคม 2546 และยังได้นำคณะกลองไปแสดงที่หอประชุมโรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัย เป็นรอบพิเศษในวันที่ 15 ธันวาคม 2546 ด้วย

“โคคุระ กิออน ไดโชะ” เกิดขึ้นเมื่อประมาณ 380 ปีมาแล้ว ในเทศกาลชื่อเดียวกันที่เมืองคิตะ กิซิว ซึ่งอยู่ในภาคตะวันตกของญี่ปุ่น คำว่า **“กลอง”** ภาษาญี่ปุ่นเรียกว่า **“ไทโชะ”** (บางครั้งก็ออกเสียงว่า **“ไดโชะ”**) ใช้ในงานเทศกาลต่าง ๆ และเป็นเครื่องดนตรีที่เป็นที่นิยมมากที่สุดในหมู่คนญี่ปุ่น **“โคคุระ กิออน ไดโชะ”** มีเอกลักษณ์โดดเด่นตรงที่ได้สองข้างและมักเล่นร่วมกับฉาบญี่ปุ่น คณะ **ทามาจิ-โค** ได้รับเชิญให้ร่วมงานรำวงบงโอดอริที่ประเทศไทยสำหรับเทศกาลครั้งสำคัญนี้ นับเป็นกึ่งมืออาชีพที่ได้รับการยอมรับเป็นอาจารย์สอนการตีกลองให้แก่มือสมัครเล่นและเยาวชนกลุ่มต่างๆ เพื่อเข้าประกวดในเทศกาลโคคุระ-กิออน หรือออกแสดงในงานต่างๆ เช่น งานนิทรรศการ หรืองานแต่งงาน เป็นต้น

การแสดงกลองในงานรำวงบงโอดอริที่ผ่านมาได้รับความนิยมขึ้นขอบเป็นอย่างมากจากผู้ชมทั้งชาวไทยและชาวญี่ปุ่นซึ่งมีจำนวนราวหนึ่งหมื่นคน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การแสดงชุดสุดท้ายที่ดำเนินไปพร้อมกับการจุดดอกไม้ไฟชุดใหญ่ และเนื่องจากการแสดงกลองยาวของไทยร่วมแสดงด้วย จึงเป็นโอกาสดีสำหรับผู้ชมที่จะได้เห็นความแตกต่างระหว่างกลองของประเทศญี่ปุ่น และของประเทศไทย

ส่วนการแสดงที่หอประชุมโรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์นั้น มีครู และนักเรียนที่ได้ชมทั้งสิ้นกว่าสองพันห้าร้อยคน การแสดงเร้าใจมากจนทำให้นักเรียนหลายคนวิ่งขึ้นมาลองตีกลองและตีฉาบบนเวทีกับนักแสดง เมื่อพิธีกรประกาศชวนเชิญ

เมื่อได้เห็นการตอบรับอันอบอุ่นจากคนดูแล้ว เราแน่ใจว่าคนไทยชื่นชอบการตีกลองญี่ปุ่น และเราจะกระทำทุกวิถีทางที่จะจัดกิจกรรมทางวัฒนธรรมเยี่ยงนี้มาเสนออีกในอนาคตอันใกล้

2nd First Frame Festival Report

The Japan Foundation, Bangkok in cooperation with Nostromo Group presented the 2nd First Film Festival at the main hall of the Japan Foundation, Bangkok on Saturday 24 & on Sunday 25 January 2004. Thai independent films as well as international films and documentaries were screened and a special talk session were held in the festival. Almost 100 people came to see rare short films and documentaries on each day, ranging from students to adults and also professional and independent filmmakers.

Saturday 24 January : Approximately 90-95 people.

Sunday 25 January : Approximately 70-80 people.

Number in audience for the special talking session : Approximately 35-40 people.

Number in films shown in the festival : Saturday 24 January 16 films.

Sunday 25 January 9 films and 4 documentary films shown during the talk session.

เทศกาลภาพยนตร์อิสระ

มูลนิธิญี่ปุ่น กรุงเทพฯ และ Nostromo Group เสนอเทศกาลภาพยนตร์อิสระ FIRST FRAME FESTIVAL ครั้งที่ 2 ณ ห้องประชุมใหญ่ มูลนิธิญี่ปุ่น กรุงเทพฯ ในวันเสาร์ที่ 24 และอาทิตย์ที่ 25 มกราคม 2547 ในเทศกาลนี้ได้ฉายภาพยนตร์อิสระทั้งจากประเทศไทย และนานาชาติ รวมถึงภาพยนตร์สารคดีต่างๆ ยิ่งไปกว่านั้นยังมีการเสวนาพิเศษในหัวข้อ “สถานการณ์ปัจจุบันของภาพยนตร์สารคดีในประเทศไทยและประเทศญี่ปุ่น” โดยมีผู้ชมกว่า 100 คนให้ความสนใจเข้าชมในแต่ละวัน โดยมีตั้งแต่เด็กนักเรียนนักศึกษา ไปจนถึงนักทำหนังทั้งมืออาชีพ และอิสระ

วันเสาร์ที่ 24 มกราคม 2547 : ประมาณ 90-95 คน

วันอาทิตย์ที่ 25 มกราคม 2547 : ประมาณ 70-80 คน

จำนวนผู้ชมที่เข้าร่วมการเสวนาพิเศษ : ประมาณ 35-40 คน

จำนวนภาพยนตร์ที่ฉายในเทศกาล

วันเสาร์ที่ 24 มกราคม 2547 16 เรื่อง

วันอาทิตย์ที่ 25 มกราคม 2547 9 เรื่อง + ภาพยนตร์สารคดี 4 เรื่อง (ฉายระหว่างการเสวนา)

Cartoon Workshop

The 6th Asian Cartoon Exhibition, Nakhornratchasima

กิจกรรมเชิงปฏิบัติการเขียนการ์ตูน นิทรรศการการ์ตูนเอเชีย ครั้งที่ 6 จังหวัดนครราชสีมา

The 6th Asian Cartoon Exhibition was organized from 8 to 20 December 2003 at Nakhornratchasima by The Japan Foundation, Bangkok. On the opening day, The Japan Foundation, Thai Cartoonist Association and Rajamangala Institute of Technology Northeastern Campus Nakhornratchasima cooperated to conduct a cartoon workshop for everyone who was interested in cartoons.

All instructors are famous in cartoon world of Thailand such as, Khun Surapol (Pol Khosod) and Khun Sakda (Sia Thairat). There were about 70 students who came to train in this workshop. Before the workshop, there was a show by Kaku-show, a Japanese comedian. Students were very much impressed by his show. Then, Khun Sia introduced other cartoonists who joined the workshop. The workshop started with to draw easy lines with their imagination. The atmosphere was full of amusement. Many students drew very interesting pictures. Last of the workshop was teaching techniques for drawing cartoons by senior cartoonists, for example, drawing a cartoon by Khun Mhoo, drawing to mock politics by Khun Sia.

This was a great opportunity for children in Korat to practice and learn techniques of drawing cartoons with famous cartoonists of Thailand. It was a useful, creative and relaxing activity for children. The Japan Foundation, Bangkok is very proud that we are a part of worthwhile and beneficial activities for children.

ระหว่างวันที่ 8-20 ธันวาคม 2546 ที่ผ่านมามีมูลนิธิญี่ปุ่น กรุงเทพฯ ได้จัดงานแสดงนิทรรศการการ์ตูนเอเชีย ครั้งที่ 6 ที่จังหวัดนครราชสีมา และในวันเปิดงานมูลนิธิญี่ปุ่น กรุงเทพฯ ร่วมกับสมาคมนักเขียนการ์ตูนไทย และสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ นครราชสีมา ได้จัดกิจกรรมเชิงปฏิบัติการการเขียนการ์ตูนให้แก่เยาวชนที่มีความสนใจในการเขียนภาพการ์ตูน

วิทยากรผู้ให้ความรู้ในครั้งนี้ล้วนแต่เป็นผู้มีชื่อเสียงในแวดวงการ์ตูนไทย อาทิ คุณสุรพล (พล ขวาศอด), คุณศักดิ์ (เซีย ไทยรัฐ) เป็นต้น งานนี้มีนักเรียน นักศึกษาให้ความสนใจเข้าร่วมกิจกรรมประมาณ 70 คน กิจกรรมเริ่มต้นด้วยการแสดงสารพันโชว์ โดยคาคุโชว์นักแสดงจากประเทศญี่ปุ่นซึ่งสร้างความประทับใจให้แก่ผู้ชมเป็นอย่างมาก จากนั้นคุณเซียได้แนะนำเหล่านักเขียนการ์ตูนให้แก่ผู้เข้าร่วมกิจกรรมได้รู้จักหน้าค่าตากัน ต่อด้วยการฝึกวาดรูปการ์ตูนโดยเริ่มจากลายเส้นง่ายๆ ตามแต่จินตนาการของผู้เข้าร่วมกิจกรรม บรรยายภาคเติมไปด้วยความสนุกสนาน นักเรียนหลายคนสามารถถ่ายทอดภาพการ์ตูนออกมาได้อย่างน่าสนใจ และปิดท้ายกิจกรรมด้วยการสอนเทคนิคการวาดภาพการ์ตูนของนักเขียนการ์ตูนรุ่นใหญ่ อาทิ การสอนเทคนิควาดรูปการ์ตูนโดยคุณหมู การสอนวาดการ์ตูนล้อเลียนการเมืองโดยคุณเซีย เป็นต้น

นับเป็นโอกาสดีสำหรับเยาวชนชาวโคราชที่ได้ฝึกฝน และเรียนรู้เทคนิคการวาดภาพการ์ตูนจากนักเขียนการ์ตูนที่มีชื่อเสียงในเมืองไทย ถือเป็นอีกหนึ่งกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ที่ทำให้เยาวชนเกิดความคิดสร้างสรรค์ และเป็นการผ่อนคลายไปในตัว มูลนิธิญี่ปุ่น กรุงเทพฯ มีความภูมิใจที่ได้เป็นส่วนหนึ่งในการสร้างสรรค์กิจกรรมดีๆ เช่นนี้ขึ้น

Kakushow Report

Mr. Shofukutei KAKUSHOW came to Thailand to have Rakugo performances for the second time from December 1, 2003 until January 15, 2004. This time he was dispatched to Thailand by the Commissioner for the Agency for Cultural Affairs of Japan as the first mission of "Special Advisor for Cultural Exchange". The Japan Foundation, Bangkok was the coordinator for his tour in Thailand.

Mr. KAKUSHOW successfully drew much laughter from around 4,000 people, ranging from enfant up to 100 years old! He did his very best in conducting 29 performances and one workshop at various places in Bangkok and up-county as shown below.

Dec. 8, 2003	10.00-10.30	Opening performance at the 6 th Asian Cartoon Exhibition at Rajamangala Institute of Technology Northeastern Campus Nakhonratchasima
	13.00-13.30	Rajamangala Institute of Technology Northeastern Campus Nakhonratchasima
Dec. 12, 2003	10.00-12.00	Dramatic Arts College
	19.00-19.15	Performance on the occasion of the Tora-san Film Festival at the Main Hall of the Japan Foundation, Bangkok
Dec. 17, 2003	16.30-17.30	Performance at Ban Nithan Library, Klongtoey
Dec. 18, 2003	09.30-11.30	Wat Ratchaorot School
Dec. 21, 2003	19.00-19.15	Performance on the occasion of the Tora-san Film Festival at the Main Hall of the Japan Foundation, Bangkok
Dec. 22, 2003	14.00-16.00	Assumption University, Bangna-Trad JSL Studio for Super Jiw Program
Dec. 24, 2003	10.00-11.00	Wat Nong Pha School
	14.00-15.00	Rajabhat Institute Uttaradit
Dec. 25, 2003	15.00-16.00	Nawamintrachoothit Payap School
Dec. 26, 2003	09.00-10.00	Wachiravit School
	10.45-11.45	Chuangdoi Suthep School
	14.30-15.30	Wat Rong-or School
	15.40-16.40	Kawila Anukul School
Dec. 27, 2003	10.30-11.30	Chiang Mai Boys'Home
	13.30-14.00	Nihonsai at Kad Suankaew 3F
	14.30-15.30	Kawila Anukul School
	15.30-16.30	Thumpakorn Home for the Aged
Jan. 6, 2004	10.30-12.00	Kasetsart University Laboratory School
	14.30	Interviewed by J-Spy at JCC
Jan. 7, 2004	18.00-20.00	Fac. of Arts Theatre, C.U.
Jan. 8, 2004	10.00	To be interviewed by "Out Look", the BKK Post
	13.00-16.00	Rakugo Workshop at C.U. (10 acting students)
Jan. 9, 2004	10.00-11.00	Foundation for the Handicapped Children
	14.00-15.00	FORDEC
Jan. 10, 2004	10.00-10.30	Super Jiw, channel 9 at Impact Arena
	14.00-15.00	Bovornrangsri Community on Children's Day
	16.30-17.30	Thachang Community
Jan. 12, 2004	09.00-10.00	Triam Udom Suksa Pattanakarn School
Jan. 13, 2004	10.30-11.30	Jittamet Kindergarten
Jan. 14, 2004	09.30-10.30	Kanjananukroh School from Kanchanaburi at JCC

In conclusion, Mr. Kakushow conducted 25 shows at 25 venues and his first and only workshop with Dramatic Arts students of Chulalongkorn University during his 45 day's stay in Thailand. An audience of about 4,000 including those who watched television on January 3, 2004 witnessed his talent in doing Rakugo, Japanese traditional comedy and his creativity to vividly present his show to his audiences. We trust that his show will still remain in the memory of those who have seen it.

Kakushow's Rakugo was another outstanding activity that The Japan Foundation was very proud to organize and introduce to more Thai people in 2003.

สารพันโชว์ โดย คาคุโซ

ระหว่างวันที่ 1 ธันวาคม 2546 ถึง 15 มกราคม 2547 โชฟูเทอิ คาคุโซ ได้มาเปิดการแสดงรากุโหงะหรือสารพันโชว์ให้ผู้ชมชาวไทยได้ชื่นชมกันอีกครั้งโดยครั้งนี้มาในฐานะที่ปรึกษาพิเศษด้านการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรม ซึ่งได้รับการแต่งตั้งโดยคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งประเทศไทย ซึ่งมูลนิธิญี่ปุ่นเป็นผู้ประสานงานสำหรับการแสดงตามสถานที่ต่างๆ เสียขบวนเร่ดังกึกก้องเป็นเครื่องยืนยันความสำเร็จที่แสนงดงามของเขา จากจำนวนผู้ชมกว่า 4,000 คน ซึ่งมีช่วงอายุที่แตกต่างกัน ตั้งแต่เด็กน้อยอายุไม่ถึงขวบจนถึงผู้สูงอายุที่มีอายุมากที่สุดร้อยกว่าปีทีเดียว! การแสดงอันยอดเยี่ยมของคาคุโซ กับจำนวนรอบที่มากถึง 29 รอบ กับอีกหนึ่งกิจกรรมเชิงปฏิบัติการที่น่าประทับใจ ได้ถูกจัดขึ้นในสถานที่หลายแห่งทั้งในกรุงเทพฯ และต่างจังหวัด มีรายการดังต่อไปนี้

8 ธ.ค. 2546	10.00-10.30	งานเปิดนิทรรศการการ์ตูนเอเชียครั้งที่ 6 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จังหวัดนครราชสีมา
	13.00-13.30	สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จังหวัดนครราชสีมา
12 ธ.ค. 2546	10.00-12.00	วิทยาลัยนาฏศิลป์
	19.00-19.15	การแสดงเพื่อสร้างสีสันให้กับวันเปิดเทศกาลหนังโตราซัง หอประชุม มูลนิธิญี่ปุ่น กรุงเทพฯ
17 ธ.ค. 2546	16.30-17.30	ห้องสมุดบ้านนิทาน คลองเตย
18 ธ.ค. 2546	09.30-11.30	โรงเรียนวัดราชโอรส
21 ธ.ค. 2546	19.00-19.15	การแสดงเพื่อสร้างสีสันให้กับเทศกาลวันเปิดหนังโตราซัง หอประชุม มูลนิธิญี่ปุ่น กรุงเทพฯ
22 ธ.ค. 2546	14.00-16.00	มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ, บางนา-ตราด
24 ธ.ค. 2546	10.00-11.00	โรงเรียนประถมวัดหนองผา
	14.00-15.00	สถาบันราชภัฏอุดรดิตถ์
25 ธ.ค. 2546	15.00-16.00	โรงเรียนนวมินทราชูทิศ พายัพ
26 ธ.ค. 2546	09.00-10.00	โรงเรียนวชิรวิทย์
	10.45-11.45	โรงเรียนเชิงดอยสุเทพ
	14.30-15.30	โรงเรียนวัดร่องอ้อ
	15.40-16.40	โรงเรียนกาวีละอนุกุล
27 ธ.ค. 2547	10.30-11.30	บ้านเด็กชายเชียงใหม่
	13.30-14.00	กาดสวนแก้ว
	14.30-15.30	โรงเรียนกาละวินอนุกุล
	15.30-16.30	บ้านธรรมประกร
6 ม.ค. 2547	10.30-12.00	โรงเรียนสาธิต แห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
	14.30	ให้สัมภาษณ์นิตยสาร J-Spy ที่มูลนิธิญี่ปุ่น กรุงเทพฯ
7 ม.ค. 2547	18.00-20.00	คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
8 ม.ค. 2547	10.00	ให้สัมภาษณ์นิตยสาร "Out Look", ในเครือบางกอกโพสต์
	13.00-16.00	กิจกรรมเชิงปฏิบัติการ ที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
9 ม.ค. 2547	10.00-11.00	มูลนิธิเพื่อเด็กพิการ
	14.00-15.00	มูลนิธิเพื่อการพัฒนาเด็กและครอบครัว
10 ม.ค. 2547	10.00-10.30	รายการซูเปอร์จี, สถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 9 อิมพีค เมืองทองธานี
	14.00-15.00	ชุมชนบวรรังสี
	16.30-17.30	ชุมชนท่าช้าง
12 ม.ค. 2547	9.00-10.00	โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ
13 ม.ค. 2547	10.30-11.30	โรงเรียนอนุบาลจิตเมตต์
14 ม.ค. 2547	09.30-10.30	สำหรับนักเรียนโรงเรียนกาญจนาภิเษก จ.กาญจนบุรี ณ หอประชุม มูลนิธิญี่ปุ่น กรุงเทพฯ

ภายในเวลาเพียง 45 วันในประเทศกับการแสดงกว่า 25 รายการ ในสถานที่ที่แตกต่างกันไป และอีกหนึ่งกิจกรรมเชิงปฏิบัติการที่จัดขึ้นเพื่อฝึกสอนศิลปะรากุโหงะให้นักศึกษาภาควิชาศิลปะการละคร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ซึ่งกิจกรรมทั้งหมดนี้ได้ถูกนำสู่สายตาผู้ชมกว่า 4,000 คน รวมถึงผู้ชมที่ได้รับชมผ่านทางรายการโทรทัศน์เมื่อวันที่ 3 มกราคม 2547 ต่างได้ประจักษ์ถึงพรสวรรค์แห่งการรังสรรค์รากุโหงะ หรือศิลปะการแสดงตลกในแบบญี่ปุ่นของคาคุโซ เราเชื่อมั่นว่าการแสดงรากุโหงะจะยังคงเป็นภาพแห่งความทรงจำที่แสนประทับใจของทุกคนที่ได้มาชื่นชมการแสดงในครั้งนี้

รากุโหงะ โดย คาคุโซ ศิลปะการแสดงที่มีความโดดเด่น เป็นอีกหนึ่งกิจกรรมที่ มูลนิธิญี่ปุ่น กรุงเทพฯ มีความภาคภูมิใจเป็นอย่างยิ่งที่นำเสนอสู่ทุกๆ ท่าน ในปี 2546

Understanding Ageing and Development in Asia – Pacific :

A Training Workshop for Asia - Pacific Television Professionals

Asia – Pacific region is home to the world's largest and fastest growing older population. Asia – Pacific also boasts the largest television audience in the world. For much of the 1990s, color television sets were the highest selling consumer electronic items in Asia. There was a proliferation of cable, terrestrial and satellite channels and an explosion of the television programmes. Yet, more has not always meant better; gaps do remain in the quality and depth of Asian television programming. One such area is the coverage of older people who are a loyal and growing audience. Yet, they remain underrepresented and misre-presented in most television programming. When older people do get mentioned, it is often inaccurate, stereotyped or otherwise negatively portrayed. The reality that a vast majority of older people are resourceful, resilient and leading independent and productive lives is hardly seen, except in a few special programmes.

Thus, a training workshop for Asia – Pacific television professionals was organized by HelpAge International Asia Training Center on Ageing (ATCOA), in close collaboration with two other regionally – based, media – oriented organizations, Television Trust for the Environment – Asia Pacific (TVEAP) and the Asia Pacific

ภาคพื้นเอเชียแปซิฟิกเปรียบเสมือนบ้านที่มีอาณาเขตกว้างใหญ่ไพศาลที่สุดในโลก ทั้งยังเป็นถิ่นที่อยู่อาศัยที่มีการเพิ่มจำนวนประชากรอย่างรวดเร็ว ซึ่งส่งผลให้มีจำนวนผู้ชมรายการทางโทรทัศน์มากที่สุดในโลกด้วยเช่นกัน จากข้อมูลปี 2539 พบว่าโทรทัศน์สีได้ถูกจัดให้เป็นสินค้าประเภทอิเล็กทรอนิกส์ที่มียอดขายสูงที่สุดในเอเชีย เช่นเดียวกับมีการขยายพื้นที่ของสัญญาณสายเคเบิลทั้งภาคพื้นดินและเครือข่ายสัญญาณดาวเทียม รวมถึงรายการโทรทัศน์ที่ถูกผลิตขึ้นมามากมาย แต่ไม่ได้หมายความว่ายิ่งขยายก็ยิ่งดีขึ้นเสมอไป ทั้งนี้เพราะยังมีช่องว่างบางอย่างเกิดขึ้น นั่นคือคุณภาพและความลึกในการจัดทำรายการโทรทัศน์ของเอเชีย ซึ่งช่องว่างดังกล่าวคือการรายงานข่าวเกี่ยวกับผู้สูงอายุ ซึ่งยังคงมีการสื่อสารที่ผิดรูปผิดรอย นอกจากนี้ยังมีการนำเสนอตัวอย่างที่ไม่ชัดเจนอยู่บ้างในการจัดทำรายการโทรทัศน์ ยกตัวอย่างเช่น การกล่าวถึงผู้สูงอายุยังทำได้ไม่ชัดเจนนัก เนื่องจากเป็นเรื่องยากที่จะเปลี่ยนทัศนคติเหล่านั้นซึ่งบางครั้งอาจทำให้ถูกมองไปในเชิงลบได้ ในความเป็นจริงคนรุ่นเก่าส่วนใหญ่มีหัวพลิกแพลง มีความยืดหยุ่น และมีความเป็นผู้นำที่มีอิสระมาก ซึ่งช่องว่างระหว่างวัยที่เกิดขึ้นนั้นแทบไม่มีให้เห็นเลย ยกเว้นที่จะเกิดขึ้นในรายการพิเศษสองสามรายการ การจัดประชุมอบรมเชิงปฏิบัติการผู้เชี่ยวชาญทางด้านสื่อโทรทัศน์แห่งภาคพื้นเอเชียแปซิฟิก-โดย HelpAge International Asia Training Center on Ageing หรือ (ATCOA) เป็นผู้จัดขึ้นนั้น ได้รับความร่วมมืออย่างใกล้ชิด

ความเข้าใจในเรื่องผู้สูงอายุและ การพัฒนาในภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก :

การประชุมอบรมเชิงปฏิบัติการผู้เชี่ยวชาญด้านสื่อโทรทัศน์ แห่งภาคพื้นเอเชียแปซิฟิก

Institute for Broadcasting Development (AIBD) in Chiang Mai, Thailand from 17–22 November 2003. The overall aim of the project was to ensure that those involved in TV production in selected Asia Pacific countries will recognise the significance of ageing issues and embrace them in their professional work. Within this broad aim, the regional workshop sought to inform participants of the significance of ageing in contemporary society by engaging with the talents and enthusiasm of participants in working with ageing issues and enabling media professionals to incorporate ageing issues in their work with confidence by providing resources, materials, contacts and ideas in order to explore strategies that will enhance the older people's access to programme makers and participation in the TV world.

Participation in this workshop was open to nationals in low and middle-income countries in the sub-regions of South Asia, Southeast Asia, East Asia and the South Pacific. From among over 45 applications received, the organizers have selected, through an open application and competitive selection process, twenty-one each mid-career television professionals drawn from: Bangladesh, Cambodia, China, India, Indonesia, Lao PDR, Malaysia, Nepal, the Philippines, Sri Lanka, Thailand and Vietnam. Participants were representing themselves and not their countries or their media organizations. They would relate to each other, and to the workshop team, as fellow professionals sharing a common concern.

It was a highly diverse group: most are working for commercial or state-owned television broadcast stations while a few are accomplished freelancers with regular access to television stations in their countries. Participants' ages range from mid 20s to about 50, but the average participant was in mid 30s with at least 8–10 years of professional experience, which includes news reporters, documentary directors/producers, camera persons, news anchors and programme managers. The emphasis of this workshop, which was conducted in English, focused on creating the knowledge base and better understanding of the linkages between ageing and development in the Asia Pacific

จาก 2 สถาบัน คือ Television Trust for the Environment – Asia Pacific (TVEAP) and the Asia Pacific Institute for Broadcasting Development (AIBD) การจัดประชุมดังกล่าวมีขึ้นตั้งแต่วันที่ 17 ถึง 22 พฤศจิกายน พ.ศ. 2546 ที่เชียงใหม่ โดยมีจุดมุ่งหมายของงานคือ การยอมรับและเข้าใจสิ่งต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการผลิตสื่อรายการโทรทัศน์ที่ถูกคัดเลือกมาจากภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก เพื่อที่จะได้เห็นถึงนัยสำคัญของปัญหาในเรื่องผู้สูงอายุ และยังเป็นการช่วยอำนวยความสะดวกเหล่านั้นมีความเป็นมืออาชีพในสายงานของเขาอีกด้วยจุดมุ่งหมายโดยทั่วไปสำหรับการประชุมปฏิบัติการภูมิภาคครั้งนี้คือ เพื่อเป็นการให้ข้อมูลข่าวสารแก่ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการดำเนินงานเรื่องผู้สูงอายุที่เกิดขึ้นในสังคมร่วมสมัย โดยจะเน้นไปที่ทักษะและความกระตือรือร้นของผู้มีส่วนร่วม และเสริมสร้างความเป็นหนึ่งให้แก่ผู้เชี่ยวชาญทางสื่อให้สามารถสร้างสรรค์งานของตนอย่างมั่นใจมีการจัดเตรียมแหล่งวัตถุดิบเครื่องมือ การติดต่อ และแนวความคิดต่างๆ เพื่อเป็นการขยายกลยุทธ์การส่งเสริมให้กับผู้สูงอายุได้เข้าถึงการเป็นผู้ผลิตรายการและการมีส่วนร่วมในวงการโทรทัศน์

การมีส่วนร่วมในการประชุมปฏิบัติการครั้งนี้ถือว่าเป็นการเปิดโอกาสให้ประชาชนในประเทศที่มีรายได้ระดับกลางและต่ำที่ตั้งอยู่ในภูมิภาคย่อยของเอเชียใต้ เอเชียอาคเนย์ เอเชียตะวันออก และมหาสมุทรแปซิฟิกได้ จากใบสมัครที่ได้รับการตอบรับกลับมากกว่า 45 รายการ ซึ่งองค์กรได้คัดเลือกใบสมัครและการประมวลผลการคัดเลือก จาก 21 สายงานในประเทศต่างๆ ที่ได้คัดเลือกมาจากผู้เชี่ยวชาญทางด้านโทรทัศน์ ได้แก่ บังคลาเทศ กัมพูชา จีน อินเดีย อินโดนีเซีย ลาว มาเลเซีย เนปาล ฟิลิปปินส์ ศรีลังกา ไทย และเวียดนาม ซึ่งผู้เข้าร่วมต่างแนะนำตนเองโดยไม่ได้เอ่ยถึงประเทศหรือองค์กรที่พวกเขาสังกัด ซึ่งพวกเขาน่าจะมีความสามารถที่จะเชื่อมโยงกันและกัน มีการประชุมที่มปฏิบัติการในฐานะผู้เชี่ยวชาญที่มีความห่วงใยในสถานการณ์ต่างๆ ไปที่เป็นอยู่ซึ่งถือได้ว่าเป็นเรื่องที่มีความหลากหลาย ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นเรื่องทางการค้าหรือการแพร่ภาพโทรทัศน์ของสถานีภายในประเทศ ในขณะที่เดียวกันกลุ่มอิสระจำนวนหนึ่งจะถูกดำเนินการให้ลุล่วงไปได้โดยการเข้าถึงด้วยวิธีการธรรมดาไปยังสถานีโทรทัศน์ในประเทศของพวกเขา สำหรับช่วงอายุของกลุ่มผู้เข้าร่วมนั้นอยู่ที่ตั้งแต่ 20 ถึง ประมาณ 50 ปี ซึ่งโดยเฉลี่ยแล้วจะอยู่ในช่วงอายุประมาณ 30 ปี ซึ่งแต่ละคนล้วนเป็นมืออาชีพที่มีประสบการณ์อย่างน้อย 8–10 ปี ไม่ว่าจะเป็น นักข่าว ผู้อำนวยการผลิต ผู้ผลิต ช่างภาพ นักวิเคราะห์ข่าว และผู้จัดรายการโทรทัศน์

context. It was hoped that such enhancement would eventually lead to the production of appropriate television and video content.

In terms of television and video material, the workshop looked at a broad range of formats and *genres*, such as:

- News and current affairs coverage
- Documentaries
- Entertainment programming (music, single episode or serial dramas)
- Public service announcements (PSAs, or television spots)

The workshop did not cover camera and editing techniques, but instead focused on effective story telling using the audiovisual media, and employing a variety of formats.

In addition to exploring ageing issues, participants had been challenged to consider how other significant issues have emerged in the media and how these issues are impacting the region's older people. In particular, the following issues had been addressed:

- Pursuit of environmentally sustainable development
- Safeguarding women's rights and gender equality
- Impact of HIV/AIDS on older people and their families

A key message of the workshop looked at the image of older people on TV : was there a misrepresentation of older people? Another important theme was building awareness of the under-representation of older people in all types of TV programming – both fictional and factual. Perhaps the most crucial learning experiences were the opportunity to spend one day interacting with older people in their own communities.

The workshop was conducted in an informal yet structured manner, offering the participants a mix of presentations, plenary discussions, video screenings, working groups. There was also a field visit for interaction with poor and disadvantaged older people and their families in three local communities in northern Thailand.

การประชุมปฏิบัติการครั้งนี้ได้ดำเนินการเป็นภาษาอังกฤษ โดยมีเนื้อหามุ่งเน้นไปที่ฐานความรู้และการสร้างความเข้าใจที่ดีขึ้นเพื่อความสามารถในการเชื่อมโยงระหว่างผู้สูงอายุและการพัฒนาของเอเชียแปซิฟิก โดยหวังว่าจะเป็นการยกระดับการผลิตสื่อโทรทัศน์และวีดิทัศน์ที่มีความเหมาะสมด้านเนื้อหาในโอกาสต่อไป

ในส่วนของการรายการโทรทัศน์ การประชุมปฏิบัติการครั้งนี้ได้เล็งถึงรูปแบบและประเภทของรายการต่างๆ ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้:

- ข่าวและการรายงานข่าวสถานการณ์ปัจจุบัน
- สารคดี
- รายการบันเทิง (ดนตรี, ละครเป็นตอนๆ หรือละครตอนเดียว)
- ประกาศบริการสาธารณะ (PSAs หรือโฆษณาทางโทรทัศน์)

แม้ว่าการประชุมปฏิบัติการนี้จะไม่ได้กล่าวครอบคลุมไปถึงเรื่องของเทคนิคการใช้กล้องโทรทัศน์และการตัดต่อ แต่จะให้ความสนใจไปที่ประสิทธิภาพในการนำเสนอเนื้อหาโดยใช้สื่อทัศนูปกรณ์ และรูปแบบการนำเสนออื่นๆ เพื่อเป็นการขยายผลในหัวข้อเรื่องผู้สูงอายุจากผู้เข้าร่วมซึ่งเป็นเสมือนการทำทนายในการพิจารณาถึงหัวข้ออื่นๆ ว่ามีผลอย่างมีนัยสำคัญกับสื่อต่างๆ อย่างไร และหัวข้อเหล่านี้มีผลกระทบต่อผู้สูงอายุอย่างไร ซึ่งจะได้กล่าวถึงดังรายละเอียดต่อไปนี้

- การติดตามพัฒนาการรักษาลึ้มแลดลั้ม
- สิทธิสตรีและความเท่าเทียมทางเพศ
- ผลกระทบจากโรคเอดส์ ต่อผู้สูงอายุและครอบครัว

กุญแจที่เป็นหลักสำคัญของการประชุมปฏิบัติการคือสำรวจดูว่ามีการเสนอข้อมูลของผู้สูงอายุในรายการโทรทัศน์อย่างถูกต้องหรือไม่ แนวหลักที่สำคัญอีกประการหนึ่งก็คือ การสร้างความตระหนักในฐานะตัวแทนที่อยู่ภายใต้ผู้สูงอายุของรายการโทรทัศน์ ทุกๆ ประเภทไม่ว่าจะเป็นรายการบันเทิงคดี หรือข้อเท็จจริง ซึ่งอาจจะเป็นประสบการณ์การเรียนรู้หาความรู้ที่สำคัญที่สุดที่เปิดโอกาสให้ใช้เวลาเพียงหนึ่งวันในการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สูงอายุและผู้เข้าร่วมด้วยการสื่อสารจากความคิดของพวกเขาเอง

การประชุมปฏิบัติการได้ดำเนินการอย่างเป็นกันเองด้วยวิธีการนำเสนอของผู้เข้าร่วม การถกปัญหา การฉายวิดีโอ และการทำงานกลุ่มของผู้เข้าร่วม อีกทั้งมีการปฏิสัมพันธ์กับกลุ่มผู้สูงอายุที่ยากจนถูกเอารัดเอาเปรียบ ซึ่งครอบครัวของพวกเขา อยู่ใน 3 กลุ่มชุมชนท้องถิ่นทางภาคเหนือของประเทศไทย

At the end of the workshop, the participants were highly appreciative of the sensitising and training provided, and committed themselves to covering ageing and older people with greater depth, interest and sensitivity upon their return. They also commended the participatory and interactive approaches adopted by workshop directors and resource persons, which enabled informal yet structured learning through a sharing of experiences, information and perspectives. At the same time, they pointed out at their level, they did not determine the policies of their broadcast stations, and urged HAI and other collaborators to similarly sensitise media gate-keepers, i.e. programme managers, news directors, senior managers and even proprietors. In response, HAI and TVE are

A key message of the workshop looked at the image of older people on TV : was there a misrepresentation of older people?

**กุญแจที่เป็นหลักสำคัญ
ของการประชุมปฏิบัติการคือ
สำรวจว่ามีการเสนอข้อมูล
ของผู้สูงอายุในรายการ
โทรทัศน์อย่างถูกต้อง**

เมื่อการประชุมปฏิบัติการเสร็จสิ้น ผู้เข้าร่วมต่างมีความประทับใจต่อการฝึกอบรมที่จัดขึ้นเป็นอย่างมาก และต่างตกลงกันที่จะปฏิบัติงานให้ครอบคลุมในเรื่องผู้สูงอายุ โดยจะต้องเจาะลึกลงไปในเรื่องรายละเอียดให้มากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ผู้เข้าร่วมได้แสดงความคิดเห็นในเรื่องการเข้าถึงปัญหาที่ได้จากการเข้าร่วมประชุมเชิงปฏิบัติการและการพูดคุยกับผู้อำนวยความสะดวกการประชุมปฏิบัติการ และบุคคลที่มีความรู้ในทางด้านนี้โดยตรง โดยโครงสร้างนั้นอาจจะยังดูไม่เป็นการเท่าที่ควร สำหรับการมีส่วนร่วมในประสบการณ์ด้านการศึกษาข้อมูล และการนำไปใช้ในอนาคตนั้น ได้ถูกระบุไว้ว่ายังไม่มีการกำหนดถึงนโยบายของสถานีโทรทัศน์ที่แน่นอน ซึ่งทาง HAI และแหล่งความร่วมมืออื่นๆสามารถสื่อสารผ่าน gate-keepers ได้เช่นเดียวกัน ไม่ว่าจะเป็น ผู้จัดการ

โปรแกรม ผู้อำนวยความสะดวก หรือผู้จัดการอาวุโส ดังนั้นเพื่อเป็นการ

planning to organise a series of such high level round table meetings, as follows:

- Country level meetings in South Asia, most probably in Bangladesh, India and Sri Lanka
- Sub-regional level meeting in South East Asia

The aim of the “South East Asian Media Round Table on needs and concerns of a rapidly increasing older population in Asia” is to create a forum where those involved in TV stations at management and policy levels will have the opportunity to explore new strategies related to ageing issues in their work, as well as share ideas and learning with their colleagues in the region. This is a future plan of HelpAge International in the next two years.

ตอบสนองต่อสิ่งเหล่านี้ HAI และ TVE จึงได้เตรียมที่จะจัดตั้งการประชุมระหว่างผู้บริหารระดับสูงซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้:

- การประชุมระดับประเทศในเอเชียใต้ บังกลาเทศ อินเดีย และศรีลังกา
- การประชุมระดับภูมิภาคย่อยในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

โดยเฉพาะวัตถุประสงค์ของ “South East Asian Media Round Table on needs and concerns of a rapidly increasing older population in Asia” คือ การจัดการอภิปรายถึงสิ่งต่างๆ ที่มีความเกี่ยวข้องกับเรื่องของสถานีโทรทัศน์ ในระดับของการจัดการและนโยบายเพื่อเป็นการเปิดโอกาสในการใช้กลยุทธ์ใหม่ๆ เพื่อการแก้ปัญหาเรื่องผู้สูงอายุผ่านทางรายการโทรทัศน์ต่างๆ การแบ่งปันความคิดและการเรียนรู้ระหว่างเพื่อนร่วมงานในภูมิภาค และทั้งหมดนี้ก็คือแผนการในศึกษางานระหว่างประเทศในอนาคตของ HelpAge ที่จะจัดขึ้นในอีก 2 ปีข้างหน้า

Gentle way the meaning of JUDO

“วิถีแห่งความสุข” ความหมายของคำว่า ยูโด

กีฬาซึ่งมีประวัติความเป็นมาที่ยาวนานของประเทศญี่ปุ่น กีฬาที่มีความหลากหลายอันน่าทึ่งอยู่ในตัวของมันเอง ไม่ว่าจะเป็นเล่นเพื่อก่อให้เกิดความสนุกสนานเพลิดเพลิน ความเป็นศิลปะ การฝึกระเบียบวินัย กิจกรรมสันทนาการ การฝึกการต่อสู้ หรือแม้แต่เป็นการฝึกเพื่อป้องกันตนเอง

Gentle way the meaning of JUDO a sport which has along lasting history in Japan, a sport which has surprising variety in itself even as a fun sport, an art, a discipline, a recreational or social activity, a fitness program, a means of self-defense or combat.

Judo has been of interest around the world; founded in 1882 by Dr. Jigoro Kano. Judo is a refinement of the ancient martial art of Jujitsu. Dr. Kano studied these ancient forms and integrated what he considered to be the best of their techniques into what is now the modern sport of Judo. It was first officially taught at the Kodokan Judo Kano in Tokyo. The purpose in learning Judo is to develop the character, mind, and body, including teaching the principle of flexibility in the application of technique, such as, efficient use of balance, movement in the performance of Judo and other skills. In addition, players should be reminded that the principles of Judo, such as **“Maximum Efficiency”** and **“Mutual Welfare and Benefit”**, could also be used in our dealings with others in life.

Today, Judo is practiced by many people throughout the world, after it was introduced into the Olympic Games in 1964. People practice Judo to excel in competition, to stay in shape, to develop self-confidence and for many reasons.

Judo is popular in Thailand as well. Many institutes open Judo classes to teach students such as in, high school or University. Judo's history in Thailand began in 1907 by the Japanese, but

ยูโด กีฬาที่ได้รับความนิยมไปทั่วโลกนี้ถือกำเนิดขึ้นในปี พ.ศ. 2425 โดย ดร.จิโกโร คาโน ยูโด ถือเป็นการรวมตัวของศิลปะการต่อสู้แบบโบราณของยูยิตสู ดร.คาโน ได้ศึกษารูปแบบของศิลปะโบราณนี้และค้นหาเทคนิคที่ดีที่สุดเพื่อนำไปถ่ายทอดสู่ความเป็นกีฬาสากล มีการฝึกสอนยูโดขึ้นครั้งแรกที่สถาบันยูโดโคโดคัน โตเกียว โดยมีจุดประสงค์เพื่อเสริมสร้างพัฒนาการทางด้านบุคลิกภาพ จิตใจ และยังสอนถึงหลักแห่งความยืดหยุ่นในการนำแต่ละเทคนิคมาประยุกต์ใช้เข้าด้วยกัน ทั้งการทรงตัว การเคลื่อนไหวร่างกายในแต่ละจังหวะท่าของยูโด และทักษะอื่นๆ รวมถึงหลักการของการเล่นยูโดนั้นจะต้องคำนึงถึง **“ประสิทธิภาพสูงสุดโดยใช้แรงน้อยที่สุด”** และ **“การก่อให้เกิดประโยชน์สุขร่วมกัน”** อีกด้วย

ในปัจจุบันมีผู้ฝึกฝนกีฬายูโดเป็นจำนวนมาก นับตั้งแต่ครั้งที่ยูโดได้ถูกบรรจุอยู่ในการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกเมื่อปี 2507 ไม่ว่าจะเป็นการเล่นเพื่อความสนุกสนานในการแข่งขัน, การรักษารูปร่าง การพัฒนาความมั่นใจในตัวเอง และด้วยเหตุผลอื่นๆ อีกมากมาย

ในเมืองไทยก็เช่นกัน กีฬายูโดได้รับความนิยมเป็นอย่างยิ่ง มีหลายสถาบันที่เปิดสอนกีฬายูโด ไม่ว่าจะเป็นในระดับมัธยมศึกษา หรือมหาวิทยาลัย สำหรับความเป็นมาของยูโดในประเทศไทยเริ่มจากปี พ.ศ. 2450 โดยชาวญี่ปุ่น แต่ยังไม่เป็นที่แพร่หลาย ต่อมาอีก 5 ปี หม่อมเจ้าวิบูลย์สวัสดิวงศ์ สวัสดิกุล ได้ทรงศึกษายูโดจากยุโรป ทรงเห็นว่าวิชานี้มีประโยชน์แก่สังคมจึงประสงค์ที่จะให้ชาวยูโดเข้ามาอยู่ในหลักสูตร จึงได้นำมาฝึกสอนแก่ครูและนักเรียนโรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัยเป็นแห่งแรก หลังจากนั้นในปีพ.ศ. 2479 ได้มีการก่อตั้งสถาน

it was not famous at that time. In 1912, ML Viboonsawaddiwong Sawaddikul had studied Jujutsu in Europe, and he realized that this subject was very useful for Thai society. So, Judo was first introduced in classes at Soun-ku-lhab School, and then, in 1936, “Renbukun” was established for officially teaching Judo in Thailand. The Judo Association of Thailand was established in 1955, then came to be a member of the Union of Judo, Asia in 1956.

Judo in a school for girls

Satri Watrakhang School established Judo Club for students in high school. It was quite a surprise because Satri Watrakhang is a school for girls, but there are many students seriously interested in practicing Judo. Mr. Amorntat Akkapoo is an advisor teacher of the Judo club of Satri Watrakhang, who led and fought for the survival of Judo in this school almost 20 years ago, until the Judo Club was firmly established. He gave us his point of view in relation to practicing Judo in a girl's school as follow:

“In a school for girls there should be more mutual combat sport to teach students. It should have support. But, some have a different point of view. They think the training is too touch, and the trainer is usually a man. Therefore, it may be the cause of problems in the future, but I never gave up, I think it is necessary and a benefit to the students. There were many students, who were interested and intended to study Judo. I decided to open an evening class to teach them from 4.00–7.30 pm. It is quite a long time for practicing, so the students who are in the class must earnestly love Judo.”

อาจารย์อมรทัศน์ อัครกะพู่

- อาจารย์ที่ปรึกษาชมรมยูโด โรงเรียนสตรีวัดระฆัง
- กรรมการบริหารสมาคมยูโดแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์

Archan Amorntat Akkapoo

- Consultant of Judo Club, Satriwatrakhang
- Committee of Judo Association of Thailand Under The Patronage of His Majesty The King

If we try to learn from the past, we will realize his fighting was not in vain. His students could get many benefits, such as; entrance to a famous University as a great Judo sports person. In addition, many great Judo experts were built from here. After they came into university some of them had a chance to be a representative of Thailand as a Judo player. Moreover, anyone,

ฝึกสอนวิชายูโดโดยเฉพาะขึ้นเป็นแห่งแรกชื่อว่า “เรอบุกัน” และในปี พ.ศ. 2498 จึงได้มีการก่อตั้งสมาคมยูโดแห่งประเทศไทยขึ้น และสมาคมได้เข้าร่วมเป็นสมาชิกของสหพันธ์ยูโดแห่งเอเชียในปีถัดมา

โรงเรียนสตรีกับวิถีแห่งความสุข

โรงเรียนสตรีวัดระฆัง ก็เป็นสถานการศึกษาหนึ่งที่ได้ออกตั้งชมรมยูโดขึ้นเพื่อฝึกสอนนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษา ที่นำแปลกใจก็ตรงโรงเรียนสตรีวัดระฆังเป็นโรงเรียนสตรีล้วน แต่ทำไมจึงมีชมรมยูโดเกิดขึ้นในสถาบัน กอรปกับมีนักเรียนหลายคนให้ความสนใจที่จะฝึกฝนอย่างจริงจัง เราลองมาฟังอาจารย์อมรทัศน์ อัครกะพู่ อาจารย์ที่ปรึกษาชมรมยูโด ผู้บุกเบิกและต่อสู้เพื่อกีฬายูโดในสถาบันการศึกษาแห่งนี้เป็นเวลาเกือบ 20 ปี จนได้เกิดเป็นรูปเป็นร่างขึ้นมาในปีพ.ศ. 2538 ซึ่งอาจารย์ได้ให้มุมมองเกี่ยวกับการฝึกฝนกีฬายูโดในโรงเรียนสตรีล้วนได้อย่างน่าสนใจว่า

“โรงเรียนสตรีส่วนนี้จะมีศิลปะการป้องกันตัวเยอะๆ นะ เขา น่าจะส่งเสริม แต่บางคนเขามองอีกมุมหนึ่ง เขาจะมองว่ายูโดเป็นวิชาที่ต้องมีการสัมผัสตัวเวลาสอน จะติดตรงที่ว่าผู้สอนเป็นผู้ชายมีคนไม่เห็นด้วยเพราะกลัวจะเกิดปัญหา แต่ผมก็อดมองดูว่ามันจำเป็นสำหรับนักเรียน คนที่ได้ประโยชน์ก็คือนักเรียนไม่ใช่ใครอื่น มีนักเรียนที่สนใจจะเรียนและตั้งใจจะเรียนจริงๆ ผมจึงเปิดชมรมสอนตอนเย็น สอนตั้งแต่ 4 โมง ถึงทุ่มครึ่ง ถือว่านานนะครับ ดังนั้นคนที่อยู่เล่นต้องเป็นคนที่รักจริงๆ”

หากเราจะลองมองย้อนกลับไปก็将会เห็นว่าการต่อสู้ของอาจารย์ครั้งนี้ไม่ได้สูญเปล่าเลย ทั้งจากประโยชน์ที่เกิดขึ้นกับนักเรียนที่ได้รับเลือกเข้าเป็นนักกีฬาชาวเผือกในมหาวิทยาลัยชื่อดัง อีกทั้งยังสร้างนักยูโดหญิงที่มีฝีมือขึ้นมาหลายต่อหลายรุ่น และหลังจากเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาก็มีบางคนได้รับเลือกเป็นนักกีฬาทีมชาติอีกด้วย นอกจากนี้ยังถือเป็นการฝึกเพื่อให้เด็กรู้จักวิธีการป้องกันตนเองให้รอดพ้นจาก

ภัยสังคมที่เกิดขึ้นบ่อยครั้งในขณะนี้ นอกจากนี้ยังมีประโยชน์อื่นใดอีกบ้างที่แฝงอยู่ที่ผู้ฝึกฝนจะได้รับ อาจารย์ก็ได้แบ่งปันความรู้สึกดีๆ ที่ได้รับมาจากการฝึกยูโดให้เราได้ฟังไว้อย่างน่าสนใจว่า

“ชอบยูโดครับ ชอบมาตั้งแต่มีหนังสือญี่ปุ่นเกี่ยวกับยูโดมาฉายก็เลยประทับใจ พอได้มาเล่นและสัมผัสไปเรื่อยๆ พบว่าเรามีความนั้

who practices Judo can get skills of self-defense for protecting themselves from danger, which can occur often in everyday life. More benefits from Judo are shared in this interesting experience of Mr. Amorntat, and what he gets from practicing Judo. *“I liked Judo since I had seen a Japanese movie about Judo when I was young. After I practiced for a while, I found that my manner and my sensations were calmer than former times; it seemed I could reach my potential in mind and body. In my opinion, all sports can help everyone to have concentration in their mind. It depends on the person’s concept and philosophy of each sport. Judo was created from Jujitsu techniques, even though Jujitsu retains more dangerous self-defense techniques, while Judo can generally be practiced with full force and complete safety.”*

At last, Mr. Amorntat has left something to the children

“Whatever you want to play, you must choose the suitable sport for yourself. When you play Judo, you can use it in your daily life. The person who is seriously interested in Judo, of course will learn the philosophy of Judo without hesitation.”

Telling about Judo has made us clearly understand its meaning, importance and the charm of it. Whoever seriously practices and learns this sport, it is not an overstatement to say that a gentle and a clam feeling will be absorbed through to the unconscious level.

ขึ้นทั้งจิตใจ และการแสดงออก มันเหมือนกับว่าเราเข้าถึงมัน ผมว่าจริงๆ แล้วการเล่นกีฬาทุกอย่างมันทำให้มีสมาธิ พอเล่นกีฬาแล้วมันก็รู้จักการให้อภัย ขึ้นอยู่กับว่าใครจะเอาอะไรมาเป็นปรัชญาของกีฬา สำหรับ ยูโดจะดึงเอาแต่ความนุ่มนวลของศิลปะการต่อสู้แบบโบราณของ ญี่ปุ่นออกมา ดังนั้นการต่อสู้ด้วยยูโดจึงไม่รุนแรงมากเท่าไรนัก”

และในตอนท้ายอาจารย์ได้ฝากถึงเด็กๆ ให้นำมาสนใจเล่นกีฬา

“จะเล่นอะไรก็ได้ เลือกเอาว่าตัวเองเหมาะกับกีฬาแบบไหน เมื่อเล่นแล้วถ้าสามารถนำกีฬานั้นไปใช้กับชีวิตประจำวันได้ก็จะดี สำหรับ ยูโดหากสนใจและได้เล่นอย่างจริงจังแล้วก็จะทำให้เราเข้าถึงปรัชญาของยูโดได้อย่างแน่นอน ซึ่งก็คือ วิถีแห่งความสุภาพอ่อนโยนนั่นเอง”

จากการพูดคุยทำให้เราเข้าใจถึงความหมายของวิถีแห่งความสุภาพว่านี่แหละคือเสน่ห์ของยูโดอย่างแท้จริง เพราะหากใครได้ลองฝึกฝนและเรียนรู้กีฬาชนิดนี้อย่างตั้งใจแล้ว ความสุภาพอ่อนโยน และความสงบนิ่งก็จะค่อยๆ ซึมซับเข้าไปในจิตใจของพวกเขาโดยแทบไม่รู้ตัวเลยทีเดียว...

หลังจากที่ได้รับแบ่งปันความอ่อนโยนของยูโดจากอาจารย์ผู้ฝึกสอน ไปแล้ว ลองมาฟังความรู้สึกของน้องวุ้น หรือนางสาวชนิดา เลิศวิทยาทน์ นักเรียนหญิงคนหนึ่งที่มีความสนใจในยูโดมาเป็นเวลารวม 6 ปีแล้ว จากเด็กหญิงตัวเล็กๆ ที่มีความสนใจในยูโดจนตอนนี้เธอเป็นประธานชมรมยูโดของโรงเรียน ปัจจุบันน้องวุ้นเป็นนักยูโดสายสีน้ำตาลที่มีความสามารถเป็นอย่างมาก นอกจากนี้เธอยังเข้าร่วมการแข่งขันในระดับประเทศมาแล้วหลายรายการ อาทิ ตัวแทนเยาวชนทีมชาติไทย ตัวแทนแข่งขันชิงแชมป์ยูโดเอเชีย เธอได้บอกเล่าถึงสิ่งที่เธอได้รับจากการฝึกฝนยูโดนอกเหนือจากการได้รับเลือกเข้าแข่งขันว่า *“ได้อะไรเยอะค่ะ อย่างแรกคือทำให้มีสุขภาพร่างกายที่แข็งแรง ได้เพื่อนได้รู้จักรุ่นน้องรุ่นพี่มากขึ้นและที่สำคัญคือทำให้เรารู้จักคิดอยากจะทำว่าการเล่นกีฬานั้นเป็นสิ่งที่ได้อยู่แล้วขอให้ชอบในสิ่งนั้น และที่สำคัญต้องทำให้เต็มที่”*

Here are some impressions about Judo from one student who has been interested in Judo for more than 6 years. *“Nong-Wun”* or *“Chanida Leswittayapas”*, a little girl who became Chairman of Judo Club of this school. Nowadays, she is a high level Judo player. She told us about her special gift that she has gotten from practicing Judo

“I have gained many things, firstly, good health, many friends, moreover, the most important thing mental control. I would like to remark that playing sports is good and you must try your best.”

Mr. YUTAKA HOMMA Farewell Speech

I regrettably have to say ‘Sayonara’ to all of you after 4 years service in Thailand. I am very grateful I could serve you with your full support and the understanding for the activities of the Japan Foundation, Bangkok during my stay in Thailand.

My life in Thailand both in official and private capacity has been really pleasant and merry, and I wish I could stay longer. Thinking I link with you through mind wherever I am on the earth, I go on a trip to a new place. I hope to see you again soon. Thank you very much and ‘Arigato’

กล่าวอำลา โดย คุณยูทาเกะ ฮอมมะ

นำเสียดายเป็นอย่างยิ่งที่ผมจะต้องกล่าวคำว่า “ลาก่อน” กับทุกๆ ท่าน เนื่องจากครบกำหนดเวลา 4 ปีสำหรับการบริหารงานที่ประเทศไทย ผมมีความยินดีที่ได้รับใช้ทุกท่าน ขณะเดียวกันก็ได้รับการสนับสนุน และความเข้าใจในกิจกรรมต่างๆ ของเจแปนฟาว์นเดชั่น กรุงเทพฯ จากทุกท่านอย่างเต็มที่ ในระหว่างที่ผมดำรงตำแหน่งอยู่ที่ประเทศไทยนี้

ตลอดเวลาที่ผมอยู่ในประเทศไทยไม่ว่าจะเป็นชีวิตการทำงาน หรือชีวิตส่วนตัว ล้วนมีแต่ความสนุก สุขใจ และผมก็ปรารถนาที่จะอยู่ที่นั่นนานกว่านี้ แต่เมื่อไตร่ตรองดูแล้ว ผมคิดว่าผมสามารถเชื่อมโยงกับทุกท่านผ่านทางความรู้สึกนึกคิดได้ทุกหนแห่งไม่ว่าผมจะอยู่แห่งไหนบนโลก หรือเดินทางไปท่องเที่ยวในที่ใหม่ๆ ผมหวังว่าจะได้พบกับท่านอีกครั้งในเร็ววันนี้ ขอขอบคุณเป็นอย่างมาก สำหรับทุกสิ่งทุกอย่าง ‘Arigato’

ชื่อ ทากาชิ ซูโด

เกิด 8 กรกฎาคม พ.ศ. 2492
จังหวัด นีงาตะ

การศึกษาและการทำงาน

พ.ศ. 2515 จบการศึกษาจากมหาวิทยาลัยเซนชู
พ.ศ. 2516 ร่วมงานกับเจแปนฟาว์นเดชั่น
พ.ศ. 2535 ผู้อำนวยการ Accounting Division,
Financial and Accounting
Department

พ.ศ. 2540 ผู้อำนวยการ Financial Division, Financial and
Accounting Department
พ.ศ. 2544 ผู้อำนวยการ General Affairs Division,
General Affairs Department
พ.ศ. 2546 ผู้อำนวยการ สำนักงานตรวจสอบบัญชี

คำทักทายจากผู้อำนวยการคนใหม่

สวัสดีครับ ผมชื่อทากาชิ ซูโด ผมได้ยินได้ฟังมากกว่า การทำงานในตำแหน่งผู้อำนวยการของเจแปนฟาว์นเดชั่น กรุงเทพฯ เป็นสิ่งที่ท้าทาย และช่วยเพิ่มพูนประสบการณ์อย่างมากเลยทีเดียว ผมจึงมีความสุขมากที่จะได้มาดำรงตำแหน่งที่นี่

ผมขอแนะนำตัวเองพอสังเขปดังนี้ หลังจากที่ได้เข้าทำงานกับเจแปนฟาว์นเดชั่น เมื่อปี 2516 ผมได้รับงานในตำแหน่งบริหาร ณ สำนักงานใหญ่ กรุงโตเกียวเป็นส่วนใหญ่ ดังที่ท่านจะเห็นจากประวัติการทำงานของผมข้างบนนั้น ดังนั้นการมารับตำแหน่งที่นี้จึงเป็นการออกมาทำงานในต่างประเทศเป็นครั้งแรก ทำให้ผมรู้สึกตื่นเต้นที่จะได้เริ่มชีวิตใหม่ที่กรุงเทพฯ

มีหลายสิ่งหลายอย่างที่ผมกำลังรอคอยด้วยใจจดจ่อ นั่นก็คือการที่จะได้มาทำความรู้จักกับประเทศใหม่ ผู้คนใหม่ๆ และวัฒนธรรมที่น่าสนใจใหม่ๆ ในการมารับตำแหน่งใหม่ครั้งนี้ ขอฝากเนื้อฝากตัวด้วยครับ

Name: **Takashi Sudo**

Born: July 8th, 1949
Niigata Prefecture

1972 Graduate from Senshu University
1973 Joined the Japan Foundation
1992 Director, Accounting Division, Financial and
Accounting Department
1997 Director, Financial Division, Financial and
Accounting Department
2001 Director, General Affairs Division, General
Affairs Department
2003 Managing Director, Audit Bureau

Greetings! My name is Takashi Sudo. I have heard so much about how challenging and rewarding an experience it is to be the Director General of the Japan Foundation, Bangkok, and I am very happy to be here.

Let me briefly introduce myself. After joining the Japan Foundation in 1973, I have mostly worked for administrative positions in Tokyo. I have served as the director of such divisions as Accounting, Finance and General Affairs. Most recently, I have been the Managing Director of the Audit Bureau. For me, this is the very first overseas assignment, and I am thrilled to start my new life in Bangkok.

There are many things I am looking forward to as I settle down, but above all, I look forward to getting to know the country, the people and its vibrant culture. Dozo yoroshiku onegai shimasu!

Weekend Theatre

November 2003 (When it comes to love)

- Nov. 7 Nabie's Love 92 mins.
Nov. 14 First Love 115 mins.

December 2003 (Tora-san Film Festival)

- Dec. 9 It's a Hard Life!
Dec. 15 Hearts and Flower for Tora
Dec. 16 Tora-san, The Expert
Dec. 17 Tora-san goes Religious
Dec. 18 Tora-san's Forbidden Love
Dec. 19 Tora-san's Island Encounter
Dec. 20 It's a Hard Life!
Tora-san Goes North
Tora-san My Uncle
Dec. 21 Hearts and Flower for Tora
Tora-san Takes a Vacation
Tora-san to The Rescue

January 2004 (Sports)

- Jan. 9 Sumo Do, Sumo Don't 103 mins
Jan. 16 Swimming Upstream 95 mins
Jan. 23 Give it all 120 mins
Jan. 30 Roar of the Crowd 103 mins

พฤศจิกายน 2546 (รัก)

- 7 พ.ย. ความรักของนาบี 92 นาที
14 พ.ย. แกร่งรัก 115 นาที

ธันวาคม (เทศกาลภาพยนตร์ชุด “โทราซัง”)

- 9 ธ.ค. โทราจอมสติ
15 ธ.ค. มาลัยรักของโทรา
16 ธ.ค. โทรา พ่อสื่อเจ้าเสน่ห์
17 ธ.ค. โทราซัง หลวงพี่ที่รัก
18 ธ.ค. รักต้องห้ามของโทรา
19 ธ.ค. รักครั้งใหม่ของโทรา
20 ธ.ค. โทราจอมสติ
มุ่งสู่เหนือ
โทราซัง ตอนลุงของผม
21 ธ.ค. มาลัยรักของโทรา
วันหยุดของโทรา จิโร่
โทราผู้ช่วยเหลือคน

มกราคม (กีฬา)

- 9 ม.ค. สู้ สู้ ซูโม่ 103 นาที
16 ม.ค. ปลาเงินปลาทองกระทุ้งน้ำ 95 นาที
23 ม.ค. มาพยายามกันเถอะ 120 นาที
30 ม.ค. เย้าวัยร่วมฝัน 103 นาที

Japan Cultural Center, Bangkok (The Japan Foundation) serves as a liaison office of the Japan Foundation, established by the Japanese government in 1972, to assist its full implementation of cultural exchanges between Thailand and Japan as well as to create networks with affiliated cultural organizations and individuals in Thailand

ศูนย์วัฒนธรรมญี่ปุ่น กรุงเทพฯ (มูลนิธิญี่ปุ่น) เป็นสำนักงานสาขาของมูลนิธิญี่ปุ่น ซึ่งได้รับการก่อตั้งโดยรัฐบาลญี่ปุ่นในปี พ.ศ. 2515 มีจุดประสงค์เพื่อดำเนินงานแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรมระหว่างประเทศไทยและประเทศญี่ปุ่นอย่างเต็มรูปแบบ พร้อมทั้งสร้างเครือข่ายความสัมพันธ์กับองค์กรและบุคคลต่างๆ ที่มีบทบาทที่เกี่ยวข้องกับศิลปวัฒนธรรม

Japan Letters is distributed free of charge to individuals and organizations interested in Japanese culture and international cultural exchange. Japan letter can be also read on site at www.jfbkk.or.th

ญี่ปุ่นสาร เป็นเอกสารที่แจกจ่ายโดยไม่คิดมูลค่าให้แก่บุคคลหรือองค์กรที่มีความสนใจในวัฒนธรรมญี่ปุ่นและการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมระหว่างประเทศ ท่านสามารถเปิดดูญี่ปุ่นสารได้ที่เว็บไซต์ www.jfbkk.or.th

Any suggestion and comments are welcome to: ท่านสามารถส่งคำแนะนำและความคิดเห็นของท่านมาได้ที่:
The Editor of Japan Letter
Japan Cultural Center, Bangkok
(The Japan Foundation)
Serm Mit Tower 10F
159 Sukhumvit Soi 21 (Asoke),
Bangkok 10110
Tel: 0-2260-8560-4
Fax: 0-2260-8565
E-mail: info@jfbkk.or.th

Copyright 2002
Japan Cultural Center, Bangkok
(The Japan Foundation)

All right reserved. No reproduction or republication without written permission

ศูนย์วัฒนธรรมญี่ปุ่น กรุงเทพฯ (มูลนิธิญี่ปุ่น)
เจ้าของลิขสิทธิ์ 2545
ห้ามนำส่วนใดส่วนหนึ่งจากหนังสือเล่มนี้ไปเผยแพร่หรือพิมพ์ซ้ำโดยไม่ได้รับอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษร